

Kwalifikacja pełna na poziomie piątym Polskiej Ramy Kwalifikacji i europejskich ram kwalifikacji

Plastyk

Status: włączona funkcjonująca

Rodzaj: pełna

Kategoria: szkolnictwo artystyczne

Data włączenia do ZSK: 2019-09-01

Dokument potwierdzający nadanie kwalifikacji: Dyplom ukończenia szkoły artystycznej i uzyskania tytułu zawodowego

Krótką charakterystyka kwalifikacji

1) twórczo realizuje prace plastyczne, posługując się odpowiednimi środkami wyrazu, wyraża własną osobowość artystyczną; 2) wykonuje prace projektowe, wykorzystując w praktyce wiedzę i umiejętności warsztatowe w zakresie obowiązkowych przedmiotów, zwłaszcza w zakresie nauczanej specjalności; 3) korzysta z różnych źródeł informacji dotyczących sztuk plastycznych, szczególnie w zakresie swojej specjalności; 4) umiejętnie i racjonalnie organizuje stanowisko pracy zgodnie z obowiązującymi zasadami ergonomii, przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy; 5) stosuje przepisy dotyczące ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska; 6) stosuje w praktyce zasady techniczne i technologiczne związane z wykonywaniem zawodu plastyka w zakresie swojej specjalności; 7) stosuje terminy i pojęcia z zakresu sztuk plastycznych; 8) sporządza dokumentację projektową i wykonawczą w zakresie swojej specjalności; 9) dokumentuje i prezentuje własne dokonania twórcze; 10) umiejętnie i racjonalnie organizuje własny warsztat pracy, analizuje swoje dokonania twórcze i warsztatowe oraz świadomie dokonuje zmian; 11) uczestniczy w wystawach i innych wydarzeniach artystycznych; 12) podejmuje wyzwania, biorąc udział w różnych konkursach i przeglądach; 13) dokonuje chronologicznego przeglądu dziejów sztuki oraz charakterystyki poszczególnych epok, stylów, tendencji i kierunków, a także twórczości poszczególnych artystów; 14) na podstawie analizy formalnej i treściowej dokonuje świadomej oceny wartości artystycznych, estetycznych oraz technicznych dzieł sztuk plastycznych; formułuje własne sądy i opinie; 15) dba o własny rozwój, podnosi kwalifikacje i dąży do dalszego kształcenia, zdobywając wyższe umiejętności zawodowe; 16) zna podstawowe zasady regulujące gospodarkę rynkową, w szczególności w zakresie możliwości prowadzenia własnej działalności artystycznej; 17) wymienia i rozróżnia instytucje kultury oraz przedsiębiorstwa związane ze swoim zawodem; 18) potrafi zainicjować i poprowadzić własną działalność artystyczną, a także planuje i podejmuje działania marketingowe z tym związane.

Informacje o kwalifikacji

W razie potrzeby warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do walidacji

Aby przystąpić do walidacji prowadzącej do uzyskania dyplomu należy: 1) ukończyć liceum sztuk plastycznych lub policealną szkołę plastyczną lub 2) posiadać wykształcenie co najmniej gimnazjalne albo po ośmioletniej szkole podstawowej.

Wymagane kwalifikacje poprzedzające

Opis

Posiadanie wykształcenia gimnazjalnego albo podstawowego po ośmioletniej szkole podstawowej.

Okres ważności dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji i warunki przedłużenia jego ważności

Bezterminowo

Informacje dodatkowe

Podstawa prawna włączenia kwalifikacji do ZSK

Na podstawie Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 8 kwietnia 2019 r. w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa artystycznego

Kod kwalifikacji (od 2020 roku)

37787

Efekty uczenia się

Syntetyczna charakterystyka efektów uczenia się

1) twórczo realizuje prace plastyczne, posługując się odpowiednimi środkami wyrazu, wyraża własną osobowość artystyczną; 2) wykonuje prace projektowe, wykorzystując w praktyce wiedzę i umiejętności warsztatowe w zakresie obowiązkowych przedmiotów, zwłaszcza w zakresie nauczanej specjalności; 3) korzysta z różnych źródeł informacji dotyczących sztuk plastycznych, szczególnie w zakresie swojej specjalności; 4) umiejętnie i racjonalnie organizuje stanowisko pracy zgodnie z obowiązującymi zasadami ergonomii, przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy; 5) stosuje przepisy dotyczące ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska; 6) stosuje w praktyce zasady techniczne i technologiczne związane z wykonywaniem zawodu plastyka w zakresie swojej specjalności; 7) stosuje terminy i pojęcia z zakresu sztuk plastycznych; 8) sporządza dokumentację projektową i wykonawczą w zakresie swojej specjalności; 9) dokumentuje i prezentuje własne dokonania twórcze; 10) umiejętnie i racjonalnie organizuje własny warsztat pracy, analizuje swoje dokonania twórcze i warsztatowe oraz świadomie dokonuje zmian; 11) uczestniczy w wystawach i innych wydarzeniach artystycznych; 12) podejmuje wyzwania, biorąc udział w różnych konkursach i przeglądach; 13) dokonuje chronologicznego przeglądu dziejów sztuki oraz charakterystyki poszczególnych epok, stylów, tendencji i kierunków, a także twórczości poszczególnych artystów; 14) na podstawie analizy formalnej i treściowej dokonuje świadomej oceny wartości artystycznych, estetycznych oraz technicznych dzieł sztuk plastycznych; formułuje własne sądy i opinie; 15) dba o własny rozwój, podnosi kwalifikacje i dąży do dalszego kształcenia, zdobywając wyższe umiejętności zawodowe; 16) zna podstawowe zasady regulujące gospodarkę rynkową, w szczególności w zakresie możliwości prowadzenia własnej działalności artystycznej; 17) wymienia i rozróżnia instytucje kultury oraz przedsiębiorstwa związane ze swoim zawodem; 18) potrafi zainicjować i poprowadzić własną działalność artystyczną, a także planuje i podejmuje działania marketingowe z tym związane.

Zestawy efektów uczenia się

1) EFEKTY KSZTAŁCENIA WSPÓLNE DLA ZAWODÓW ARTYSTYCZNYCH NA KONIEC NAUKI W SZKOLE PROWADZĄCEJ KSZTAŁCENIE W ZAWODACH SZKOLNICTWA ARTYSTYCZNEGO

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

- 1. Szanuje dziedzictwo kulturowe swojego i innych narodów**
- 2. Przestrzega zasad kultury i etyki, prawa autorskiego oraz innych przepisów prawa związanych z ochroną dóbr kultury**
- 3. Zna historię swojej dziedziny artystycznej**
- 4. Posiada wiedzę niezbędną do prawidłowej realizacji zadań praktycznych w swojej dziedzinie artystycznej**
- 5. Zna związki między swoją i innymi dziedzinami sztuki**
- 6. Uczestniczy w życiu kulturalnym**
- 7. Prezentuje swoje dokonania**

8. Kreatywnie realizuje zadania, wykazując się wrażliwością artystyczną
9. Ocenia jakość wykonywanych zadań
10. Realizuje indywidualnie i zespołowo zadania oraz projekty artystyczne w zakresie swojej specjalności
11. Pracuje w zespole w ramach przydzielonych zadań, biorąc odpowiedzialność za efekt końcowy tej pracy
12. Komunikuje się i współpracuje z członkami zespołu
13. Buduje relacje oparte na zaufaniu
14. Prezentuje postawę proaktywną
15. Organizuje swoją pracę
16. Konsekwentnie dąży do celu
17. Przewiduje skutki podejmowanych działań
18. Stosuje sposoby radzenia sobie ze stresem
19. Aktualizuje wiedzę i doskonali umiejętności zawodowe
20. Wyszukuje, selekcjonuje i dokonuje oceny informacji zawartych w różnych tekstach kultury
21. Wykorzystuje technologię informacyjną i komunikacyjną w realizacji zadań artystycznych, do pogłębiania wiedzy i doskonalenia umiejętności
22. Planuje swój rozwój artystyczny i zawodowy
23. Jest świadomy swoich możliwości

2) Obowiązkowe zajęcia edukacyjne. HISTORIA SZTUKI. Cele kształcenia.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Samodzielnie zdobywa informacje na temat sztuki i zjawisk artystycznych, zawarte w opracowaniach, podręcznikach, encyklopediach i mediach
2. Śledzi bieżące wydarzenia kulturalne związane ze sztuką dawną i współczesną, orientuje się w aktualnych trendach i wydarzeniach artystycznych
3. Rozpoznaje dzieła różnych epok, stylów oraz kierunków sztuk plastycznych, umiejscawia je w czasie i w przestrzeni geograficznej; identyfikuje najbardziej reprezentatywne i najslawniejsze dzieła: prehistoryczne (m.in. malarstwo paleolityczne w Lascaux, kręgi kamienne w Stonehenge i osadę w Biskupinie), starożytne (egipskie, mezopotamskie, kreteńskie, mykeńskie, greckie, etruskie, rzymskie), średniowieczne (bizantyńskie, karolińskie, ottońskie, romańskie, gotyckie, protorenesansowe), malarstwo niderlandzkie z pogranicza gotyku i renesansu, dzieła nowożytne

(renesansowe, manieryistyczne, barokowe, rokokowe, klasycystyczne), dziewiętnastowieczne (romantyczne, realistyczne, akademickie, impresjonistyczne, postimpresjonistyczne, dzieła architektury historyzmu, eklektyzmu i nurtu inżynierskiego), z przełomu dziewiętnastego i dwudziestego wieku (secesyjne, symboliczne, protoekspresjonistyczne), dwudziestowieczne (w tym m.in.: fowistyczne, ekspresjonistyczne, kubistyczne, futurystyczne, formistyczne, kolorystyczne - stworzone w kręgu kapistów, abstrakcyjne - geometryczne i niegeometryczne, dadaistyczne, surrealistyczne, konstruktywistyczne, stworzone w kręgu École de Paris, stylu art déco, socrealizmu, ekspresyjnego abstrakcjonizmu, pop artu, minimal artu, hiperrealizmu, land artu, konceptualizmu, neofiguracji, Nowego Realizmu, op artu, tendencji zerowej, graffiti, modernizmu i postmodernizmu w architekturze, rzeźby organicznej i kinetycznej oraz sztuki krytycznej i zaangażowanej)

4. Przyporządkowuje twórczość poszczególnych artystów do stylów i kierunków, w obrębie których tworzyli

5. Identyfikuje najwybitniejszych twórców poszczególnych epok, stylów i kierunków, potrafi wymienić i rozpoznać najważniejsze spośród ich dzieł oraz określić w przybliżeniu czas ich powstania; charakteryzuje dorobek wybranych artystów europejskich i amerykańskich (m.in. takich jak: Fidiasz, Poliklet, Praksyteles, Giotto, Jan van Eyck, Wit Stwos, Hieronim Bosch, Masaccio, Sandro Botticelli, Leonardo da Vinci, Michał Anioł, Andrea Mantegna, Pierro della Francesca, Rafael Santi, Giorgione, Tycjan, Jacopo Tintoretto, Pieter Bruegel Starszy, Albrecht Dürer, Hans Holbein Młodszy, Donatello, Filippo Brunelleschi, Andrea Palladio, El Greco, Caravaggio, Gianlorenzo Bernini, Francesco Borromini, Diego Velázquez, Bartolomé Esteban Murillo, Georges de la Tour, Nicolas Poussin, Claude Lorrain, Peter Rubens, Anton van Dyck, Frans Hals, Rembrandt van Rijn, Jan Vermeer van Delft, Antoine Watteau, Jacques Louis David, Jean Auguste Dominique Ingres, Antonio Canova, Berthel Thorvaldsen, Francisco Goya, Eugène Delacroix, Caspar David Friedrich, William Turner, John Constable, Gustave Courbet, Jean Francois Millet, Eduard Manet, Claude Monet, Edgar Degas, August Renoir, Georges Seurat, Vincent van Gogh, Paul Gauguin, Paul Cézanne, Henri de Toulouse-Lautrec, August Rodin, Gustaw Klimt, Alfons Mucha, Antonio Gaudí, Edward Munch, Henri Matisse, przedstawiciele grupy Die Brücke, Pablo Picasso, Umberto Boccioni, Wasyl Kandinsky, Piet Mondrian, Kazimierz Malewicz, Marcel Duchamp, Giorgio de Chirico, Salvador Dalí, René Magritte, Marc Chagall, Amadeo Modigliani, Jackson Pollock, Andy Warhol, Roy Lichtenstein, Claes Oldenburg, Francis Bacon, Yves Klein, Niki de Saint Phalle, Christo, Duane Hanson, Victor Vasarely, Alberto Giacometti, Constantin Brancusi, Henry Moore, Le Corbusier, Frank Lloyd Wright) oraz artystów polskich i działających w Polsce (m.in. takich jak: Bartłomiej Berrecci, Dominik Merlini, Piotr Aigner, Tylman z Gameren, Bernardo Belotto, Marcello Bacciarelli, Piotr Michałowski, Artur Grottger, Henryk Rodakowski, Jan Matejko, Józef Chełmoński, Maksymilian i Aleksander Gierymscy, Józef Brandt, Olga Boznańska, Józef Pankiewicz, Władysław Podkowiński, Jan Stanisławski, Leon Wyczółkowski, Henryk Siemiradzki, Xawery Dunikowski, Stanisław Wyspiański, Józef Mehoffer, Jacek Malczewski, Witold Wojtkiewicz, Witkacy, Leon Chwistek i inni przedstawiciele grupy formistów, przedstawiciele grupy Rytm, kapistów i grupy a.r., Tadeusz Makowski, Andrzej Wróblewski, Tadeusz Kantor, Jerzy Nowosielski, Alina Szapocznikow, Władysław Hasior, Roman Opałko, Magdalena Abakanowicz); zna także twórczość wybranych przez nauczyciela artystów schyłku XX i początku XXI wieku

6. Identyfikuje dzieła na podstawie charakterystycznych środków warsztatowych i formalnych oraz

przyporządkowuje je właściwym autorom (w tym zna plany i układy przestrzenne dzieł architektury najbardziej charakterystycznych dla danego stylu i kręgu kulturowego)

7. Utożsamia dzieło z miejscem, w którym ono się znajduje (miasta, kościoły, muzea, galerie)

8. Zna i rozpoznaje podstawowe techniki plastyczne oraz określa ich cechy charakterystyczne, przypisując te techniki artystom, którzy się w nich specjalizowali; charakteryzuje i rozpoznaje m.in. enkaustykę, mozaikę, witraż, fresk, miniaturę, malarstwo tablicowe i sztalugowe, temperowe, olejne, pastelowe, akwarelowe, akrylowe, drzeworyt, miedzioryt, akwafortę, litografię, sitodruk, chryzelefantyń, rzeźbę w drewnie, kamieniu, złocie, relief, odlew w brązie, emalię, intarsję i inkrustację

9. Wymienia dawne i współczesne dyscypliny artystyczne oraz potrafi wskazać dzieła współczesne, które wymykają się klasyfikacjom; rozpoznaje i charakteryzuje m.in. collage, instalację, assemblage, emballage, ready made, dekalkomanię, frottage, happening i performance

10. Zna, poprawnie stosuje oraz definiuje terminy i pojęcia z zakresu historii sztuki

11. Zna podstawowe motywy ikonograficzne, rozpoznaje świętych chrześcijańskich, bogów greckich i alegorie wybranych pojęć na podstawie atrybutów i sposobów przedstawień

12. Określa funkcję i jej wpływ na kształt dzieła, identyfikuje m.in. takie funkcje jak: sakralna, sepulkralna, estetyczna i dekoracyjna, dydaktyczna, ekspresyjna, użytkowa, reprezentacyjna, kommemoratywna, propagandowa, kompensacyjna, mieszkalna i rezydencjonalna, obronna, magiczna

13. Porównuje style i kierunki oraz ich wzajemne oddziaływania, uwzględnia źródła inspiracji, bierze pod uwagę wpływ mecenatu artystycznego, wydarzeń historycznych i kulturalnych na cechy tych stylów

14. Rozpoznaje w dziele sztuki temat i wskazuje jego źródło ikonograficzne

15. Formułuje samodzielne, przejrzyste i logiczne (pisemne i ustne) wypowiedzi na temat sztuki, stosując właściwą kompozycję pracy, język i styl, opis ikonograficzny i formalny przytaczanych przykładów dzieł

16. Przeprowadza analizę ikonograficzną dzieła, korzystając ze słowników symboli

17. Poddaje krytycznej ocenie artystycznej dzieła i zjawiska w sztuce

18. Dokonuje opisu i analizy porównawczej dzieł, uwzględniając ich cechy formalne (np. w architekturze: układ przestrzenny, plan, bryła, konstrukcja, dekoracja; w rzeźbie: bryła, kompozycja, faktura, relacje z otoczeniem; w malarstwie: kompozycja, kolor, światłocień, relacje przestrzenne, faktura), a także potrafi wskazać te środki ekspresji, które identyfikują analizowane dzieło z odpowiednim stylem

19. Analizuje i interpretuje teksty pisarzy, filozofów i artystów, potrafi wskazać wpływ tych wypowiedzi na charakter stylów, epok i tendencji w sztuce oraz na kształt dzieła; analizuje także wypowiedzi krytyków na temat sztuki oraz odnosi się do nich, formułując własne zdanie

20. Oddziela faktografię od autorskiej interpretacji i analizy w publikacjach z zakresu historii

sztuki

3) Obowiązkowe zajęcia edukacyjne. RYSUNEK I MALARSTWO. Cele kształcenia.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

- 1. Rozróżnia i definiuje podstawowe terminy związane z formą dzieła sztuki rysunkowej i malarskiej**
- 2. Rozpoznaje podstawowe techniki rysunku i malarstwa: rysunek ołówkiem, sepią, sangwiną, piórkiem, tuszem, farbami wodnymi, farbami olejnymi**
- 3. Dobiera i definiuje środki wyrazu plastycznego charakterystyczne dla danej dyscypliny**
- 4. Rozróżnia w rysunku i malarstwie treść oraz formę**
- 5. Odtwarza analitycznie rzeczywistość i ją interpretuje**
- 6. Rozumie zależność rysunku i malarstwa od uwarunkowań zewnętrznych i przeżyć emocjonalnych**
- 7. Sprawnie posługuje się podstawowymi technikami rysunku i malarstwa, eksperymentuje, stosując techniki niekonwencjonalne**
- 8. Świadomie posługuje się środkami wyrazu plastycznego, charakterystycznymi dla rysunku i malarstwa**
- 9. Świadomie komponuje na płaszczyźnie, stosuje poprawną konstrukcję, proporcje, skalę, w malarstwie zwraca uwagę na barwę i właściwą formę obrazu**
- 10. Wykonuje szkice i kompozycje studyjne w oparciu o naturę i wyobraźnię (studia postaci, pejzażu, martwej natury)**
- 11. Wykonuje kompozycje w określonych formatach, dokonuje analizy i syntezy formy w rysunku i malarstwie**
- 12. Interpretuje rzeczywistość, wyrażając własne odczucia i emocje artystyczne**
- 13. Dokonuje analizy różnorodnych zjawisk artystycznych i logicznie je wykorzystuje w indywidualnym w procesie tworzenia**
- 14. Świadomie i właściwie dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji pracy**
- 15. Wypracowuje własny język artystyczny**
- 16. Przedstawia, formułuje i interpretuje pojęcia i idee w zakresie rysunku i malarstwa**
- 17. Potrafi ocenić własne osiągnięcia**
- 18. Dokonuje oceny wartości artystycznej, estetycznej i technicznej dzieł sztuki z zakresu rysunku i malarstwa**

4) Obowiązkowe zajęcia edukacyjne. RZEŹBA. Cele kształcenia.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

- 1. Rozróżnia materiały rzeźbiarskie: glina, glina ceramiczna, plastelina, gips, воск, drewno, kamień, metal i inne**
- 2. Definiuje, rozróżnia i stosuje podstawowe terminy i pojęcia z zakresu technik rzeźbiarskich i języka dziedziny, takie jak: a) modelowanie, odlew, negatyw, pozytyw, forma tracona, konstrukcja, patyna, wypał ceramiczny, b) bryła, konstrukcja, kompozycja, statyka, dynamika, forma, faktura, ciężar, kierunki, kolor, wzajemne oddziaływanie i współgranie środków formalnych.**
- 3. Stosuje różnorodne techniki rzeźbiarskie: modelowanie w zadanym materiale, formowanie metodą ceramiczną, odlew gipsowy, wykorzystuje technikę modelowania w formie negatywowej**
- 4. Realizuje rzeźbę w różnych materiałach, np. w drewnie i w kamieniu przy użyciu odpowiednich narzędzi; wykonuje drobne odlewy w metalu**
- 5. Wykorzystuje nowe technologie i materiały**
- 6. Buduje formy trójwymiarowe i konstrukcje nośne pod te formy**
- 7. Dobiera odpowiednie materiały i techniki oraz narzędzia podczas realizacji rzeźbiarskich**
- 8. Łączy elementy liternicze i rzeźbiarskie w projektach medalierskich**
- 9. Zabezpiecza materiały, z których wykonuje pracę**
- 10. Przeprowadza proces twórczy od koncepcji do realizacji**
- 11. Wykonuje studium głowy ludzkiej z modelu w skali zbliżonej do naturalnej**
- 12. Samodzielnie buduje kompozycję przestrzenną na zadany temat**
- 13. Realizuje różnorodne prace koncepcyjne, poszukując, projektując i wykonując formę przestrzenną**
- 14. Samodzielnie realizuje kompozycję figuralną w oparciu o rzeźbiarskie szkice postaci**
- 15. Organizuje zastanę przestrzeń w projektach architektoniczno-rzeźbiarskich**
- 16. Buduje logiczną i spójną wypowiedź na temat podjętych rozwiązań**

5) Obowiązkowe zajęcia edukacyjne. PODSTAWY FOTOGRAFII I FILMU. Cele kształcenia.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

- 1. Wymienia i charakteryzuje najważniejszych twórców w historii fotografii i filmu**
- 2. Rozróżnia podstawowe gatunki fotografii i filmu**

3. Definiuje elementarne pojęcia i terminy z zakresu fotografii, technik i technologii
4. Rozpoznaje elementy obrazu fotograficznego i filmowego
5. Określa możliwości urządzeń rejestrujących obraz i zna właściwości optyki
6. Rozróżnia podstawowe rodzaje źródła światła
7. Dobiera odpowiedni sprzęt do wykonania zadania
8. Kontroluje koszty i przewiduje nakład czasu niezbędny do realizacji zadania
9. Obsługuje współczesny sprzęt i urządzenia w pracowni
10. Wyszukuje potrzebne informacje w celu poszerzania wiedzy
11. realizuje różnorodne zadania z zakresu fotografii artystycznej, dokumentalnej
12. Przygotowuje dokumentację swoich dokonań artystycznych
13. Umiejętnie prezentuje własny dorobek
14. Jest kreatywny i konsekwentny w realizacji zadań
15. Nakreśla kształt realizowanego zadania
16. Wykorzystuje wiedzę i zdobyte umiejętności w twórczy sposób

6) Obowiązkowe zajęcia edukacyjne. PROJEKTOWANIE MULTIMEDIALNE. Cele kształcenia.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Rozróżnia i określa podstawowe cechy poszczególnych dyscyplin (np.: fotografii, filmu, wideo, animacji, technik realizacji dźwięku)
2. Rozróżnia i identyfikuje oprogramowania multimedialne
3. Rozróżnia i stosuje podstawowe terminy z zakresu multimediiów i języka dziedziny projekcja, kadr, sekwencja, ścieżka dźwiękowa, plan, scenariusz, scenopis, aplikacja, podgląd, 3D, b) rejestracja, synchronizacja, montaż, postprodukcja, udźwiękowienie, multiplikacja, kopiowanie, konwertowanie, renderowanie
4. Organizuje warsztat pracy, bezpiecznie korzystając z urządzeń
5. Dobiera odpowiednie środki techniczne i formalne do powziętych zamierzeń, projektów i przedsięwzięć
6. Przygotowuje projekt do prezentacji i akceptacji
7. Sporządza plan pracy, dzieląc ją na etapy a) opis zamierzenia, b) scenariusz, c) scenopis
8. Korzysta z właściwych dla projektu narzędzi

9. Odpowiednio dobiera i optymalizuje formaty zapisu, dostosowane do sposobu prezentacji
10. Umiejętnie prezentuje zrealizowane projekty, uwzględniając potrzeby potencjalnych zlecniodawców
11. Podejmuje próby tworzenia realizacji multimedialnych
12. Analizuje osiągnięte rezultaty i formułuje wnioski
13. Kreuje i prezentuje wersje i warianty komunikatów multimedialnych
14. Dokonuje oceny wartości estetycznych oraz jakości technicznych prac zrealizowanych w ramach specjalności

7) Obowiązkowe zajęcia edukacyjne. PODSTAWY PROJEKTOWANIA. Cele kształcenia.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Rozróżnia i definiuje podstawowe terminy i pojęcia z zakresu podstaw projektowania, takie jak: światło, barwa, materia, ruch, płaszczyzna i przestrzeń - wzajemne oddziaływanie i współgranie; czynniki elementarne komponowania: linia, płaszczyzna, bryła; czynniki kreatywne komponowania: konstrukcja, akcent, rytm, struktura, napięcie, kontrast
2. Dostrzega relacje między obrazem (znakiem) i słowem (literą), treścią i formą przekazu plastycznego
3. Definiuje i rozróżnia podstawowe terminy i pojęcia z zakresu typografii i liternictwa
4. Definiuje i rozróżnia podstawowe pojęcia z psychofizjologii widzenia
5. Posługuje się różnorodnymi środkami wyrazu na płaszczyźnie i w przestrzeni
6. Realizuje rozwiązania kompozycyjne na płaszczyźnie i w przestrzeni
7. Tworzy iluzję przestrzeni na płaszczyźnie
8. Planuje pracę, dzieląc ją na fazy: koncepcyjna, realizacji, dokumentacji
9. Tworzy kompozycje z wykorzystaniem litery i układu literniczego, w oparciu o zasady typografii i edycji tekstu akapitowego oraz ozdobnego
10. W działaniach twórczych poznaje i stosuje zasady tworzenia dokumentacji technicznej i prezentacyjnej własnych dokonań
11. Posługuje się tradycyjnymi oraz nowoczesnymi technikami i technologiami pracy i przekazu
12. Uczeń przygotowuje materiał wyjściowy do projektu, posługując się różnymi źródłami inspiracji
13. Interpretuje naturę, transformując ją na określone środki wyrazu
14. Realizuje ćwiczenia z wyobraźni

15. Dokonuje oceny wartości artystycznych i estetycznych oraz jakości technicznej prac zrealizowanych w ramach przedmiotu

8) SPECJALNOŚĆ: ARANŻACJA PRZESTRZENI. Specjalizacja: ARANŻACJA WNEŹRZ.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

- 1. Rozróżnia i definiuje podstawowe środki wyrazu artystycznego w kreowaniu przestrzeni, takie jak: kompozycja brył i przestrzeni, światło, kolor, faktura itp.**
- 2. Charakteryzuje podstawowe funkcje przestrzeni użytkowej (mieszkalnej i publicznej)**
- 3. Rozumie i dostrzega podstawowe uwarunkowania ergonomii**
- 4. Rozróżnia i charakteryzuje materiały oraz technologie stosowane w projektowaniu i aranżacji wnętrz**
- 5. Rozróżnia i definiuje podstawowe pojęcia związane z architekturą i aranżacją wnętrz**
- 6. Sprawnie i bezpiecznie posługuje się materiałami i narzędziami plastycznymi**
- 7. Planuje pracę, dzieląc ją na część projektową i wykonawczą**
- 8. Dobiera właściwe materiały i technologie do wykonywanego zadania**
- 9. Świadomie posługuje się środkami wyrazu artystycznego (kompozycja brył i przestrzeni, światło, kolor, forma, faktura)**
- 10. W pracach projektowych stosuje zasady ergonomii**
- 11. Wyszukuje i trafnie stosuje gotowe elementy służące aranżacji wnętrz: meble, oświetlenie, elementy dekoracji itp.**
- 12. W oparciu o obowiązujące normy architektoniczne tworzy specjalistyczną dokumentację i prezentację swoich projektów**
- 13. Umiejętnie dokumentuje i prezentuje własne dokonania twórcze, wykorzystując warsztat tradycyjny i nowoczesne technologie**
- 14. Myśli i działa kreatywnie, tworząc proste projekty przestrzenne**
- 15. Samodzielnie inicjuje i koordynuje nowe zamierzenia**
- 16. Nakreśla plan realizowanego zadania**
- 17. W swoich projektach czerpie z różnorodnych inspiracji, a także z dorobku kulturowego**
- 18. W twórczy sposób wykorzystuje wiedzę i zdobyte umiejętności**
- 19. Dokonuje ewaluacji swoich osiągnięć**

9) SPECJALNOŚĆ: ARANŻACJA PRZESTRZENI. Specjalizacja: PROJEKTOWANIE PRZESTRZENI WYSTAWIENNICZEJ.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

- 1. Rozróżnia i definiuje podstawowe środki wyrazu artystycznego w kreowaniu przestrzeni wystawienniczej i form przestrzennych reklamowych (kompozycja brył i przestrzeni, światło, kolor, faktura, znak, litera itp.)**
- 2. Charakteryzuje podstawowe funkcje przestrzeni użytkowej**
- 3. Rozumie i dostrzega podstawowe uwarunkowania zastosowanych środków artystycznych**
- 4. Rozróżnia i charakteryzuje materiały oraz techniki i technologie stosowane w projektowaniu przestrzennym, takie jak: stelaż, etalaż, stand, display, systemy wystawiennicze**
- 5. Rozróżnia i definiuje podstawowe pojęcia związane z kompozycją przestrzenną**
- 6. Sprawnie i bezpiecznie posługuje się materiałami i narzędziami plastycznymi**
- 7. Planuje pracę, dzieląc ją na część projektową i wykonawczą**
- 8. Dobiera właściwe materiały i technologie do wykonywanego zadania**
- 9. Świadomie posługuje się środkami wyrazu artystycznego (kompozycja brył i przestrzeni, światło, kolor, forma, faktura, znak, litera itp.)**
- 10. W pracach uwzględnia elementy graficzne i typograficzne**
- 11. W pracach projektowych stosuje środki perswazji, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii i psychofizjologii widzenia**
- 12. Wyszukuje i trafnie stosuje gotowe elementy służące aranżacji przestrzeni wystawienniczej: meble, oświetlenie, systemy wystawiennicze, gabloty, ścianki ekspozycyjne itp.**
- 13. W oparciu o obowiązujące normy i zasady rysunku technicznego i perspektywy, tworzy specjalistyczną dokumentację swoich projektów**
- 14. Umiejętnie dokumentuje i prezentuje własne dokonania twórcze, wykorzystując warsztat tradycyjny i nowoczesne technologie**
- 15. Myśli i działa kreatywnie, tworząc projekty przestrzenne**
- 16. Samodzielnie inicjuje i koordynuje nowe zamierzenia**
- 17. Nakreśla plan realizowanego zadania**
- 18. W swoich projektach czerpie z różnorodnych inspiracji, a także z dorobku kulturowego**
- 19. W twórczy sposób wykorzystuje wiedzę i zdobyte umiejętności**
- 20. Dokonuje ewaluacji swoich osiągnięć**

10) SPECJALNOŚĆ: FOTOGRAFIA I FILM. Specjalizacja: ANIMACJA FILMOWA.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

- 1. Zna dorobek polskiej i światowej animacji filmowej**
- 2. Zna zjawisko animacji ruchu, zarówno w zakresie optyki, jak i psychofizjologii widzenia oraz zna pojęcia: animacja rysunkowa, wycinankowa, kukiełkowa i inne stosowane w animacji filmowej**
- 3. Definiuje podstawowe pojęcia z zakresu przygotowania projektu, realizacji różnych form animacji filmowej oraz zasad organizacji produkcji**
- 4. Rozpoznaje i definiuje główne techniki animacji filmowej**
- 5. Zna zasady tworzenia ruchu - iluzji ruchu i bezwładności wzroku**
- 6. Wykazuje się znajomością zagadnień teoretycznych związanych z poszczególnymi etapami pracy nad produkcją animacji filmowej**
- 7. Zna zasady tworzenia scenariusza i scenopisu filmowego (scenopisu obrazkowego - ang. storyboard)**
- 8. Dobiera właściwe techniki animacji filmowej do realizacji formy animacyjnej**
- 9. Organizuje warsztat pracy, dobierając właściwe narzędzia, materiały i technologie, a także środki ochrony osobistej**
- 10. Odpowiednio planuje pracę, dzieląc ją na etapy: preprodukcji, produkcji, postprodukcji**
- 11. Tworzy ćwiczeniowe formy animacyjne w podstawowych technikach animacji filmowej**
- 12. Sporządza scenariusz animacji filmowej oraz poddaje go analizie**
- 13. Planuje założenia budżetu na realizację formy animacyjnej**
- 14. Realizuje animację filmową jako część projektu przedłożonego do wykonania lub samodzielne zadanie**
- 15. Dokonuje montażu animacji filmowej z zespołem realizacyjnym, a w przypadku prostego projektu - samodzielnie**
- 16. Udźwiękawia animację filmową z realizatorem dźwięku, a w przypadku prostego projektu - samodzielnie**
- 17. Dokonuje oceny wartości artystycznych, estetycznych, użytkowych oraz jakości technicznej zrealizowanego projektu**
- 18. Dokumentuje swoje dokonania i potrafi je zaprezentować**
- 19. Przestrzega praw autorskich i pokrewnych, zarówno w fazie wstępnego projektu, jak i jego realizacji**
- 20. Przedstawia, formułuje i interpretuje różne pojęcia za pomocą formy animacyjnej**

21. Dokonuje oceny wartości artystycznych, estetycznych oraz technicznych w animacji filmowej historycznej, współczesnej, a także w pracach własnych

22. Świadomie i właściwie dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji pracy

23. Podejmuje działania niekonwencjonalne, takie jak: łączenie i wykorzystanie różnych technik animacji filmowej

11) SPECJALNOŚĆ: FOTOGRAFIA I FILM. Specjalizacja: ANIMACJA KOMPUTEROWA.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Zna dorobek polskiej i światowej animacji, w szczególności komputerowej

2. Zna zjawisko animacji ruchu, zarówno w zakresie optyki, jak i psychofizjologii widzenia

3. Definiuje podstawowe pojęcia z zakresu przygotowania projektu, realizacji różnych form animacji dwu- i trójwymiarowej oraz zasad organizacji produkcji

4. Rozpoznaje i definiuje główne techniki animacji 2D oraz 3D oraz rozumie zasady języka programowania

5. Zna zasady działania różnych systemów operacyjnych i programów komputerowych (w tym silników graficznych 2D oraz 3D) oraz stosowanych sprzętów w projektowaniu animacji komputerowej

6. Wykazuje się znajomością zagadnień teoretycznych związanych z poszczególnymi etapami pracy nad projektem animacji komputerowej

7. Zna zasady tworzenia scenariusza i scenopisu filmowego (scenopisu obrazkowego - ang. storyboard), aplikacji mobilnych i gier komputerowych, efektów specjalnych w filmach, prezentacji multimedialnych, wizualizacji (danych) oraz przestrzeni wirtualnej (form użytkowych czy elementów architektury), reklam, grafiki telewizyjnej, programów edukacyjnych

8. Dobiera właściwe techniki animacji komputerowej do realizacji formy animacyjnej

9. Organizuje warsztat pracy, dobierając właściwe narzędzia, materiały i technologie, a także środki ochrony osobistej

10. Odpowiednio planuje pracę zgodnie z przedłożonym do realizacji scenariuszem i scenopisem, dzieli ją na etapy: preprodukcji, produkcji, postprodukcji

11. Tworzy różnorodne formy animacyjne w podstawowych technikach animacji komputerowej zaczynając od elementarnych form realizacyjnych poprzez stosowane w powszechnym użyciu (automatyczną animację ruchu i kształtu) po techniki specjalistyczne (postawy animacji postaci - animacji proceduralnej) oraz stosuje techniki przechwytywania ruchu (tzw. mocap - ang. motion capture)

12. Sporządza prosty scenariusz animacji komputerowej oraz poddaje go analizie

13. Planuje założenia budżetu na realizację formy animacyjnej
14. Realizuje animację komputerową jako część projektu przedłożonego do wykonania lub samodzielnego zadania
15. Dokonuje montażu animacji komputerowej z zespołem realizacyjnym, a w przypadku prostego projektu - samodzielnie
16. Udźwiękawia animację filmową z realizatorem dźwięku, a w przypadku prostego projektu - samodzielnie
17. Dokonuje oceny wartości artystycznych, estetycznych, użytkowych oraz jakości technicznej zrealizowanego projektu
18. Dokumentuje swoje dokonania i potrafi je zaprezentować
19. Przestrzega praw autorskich i pokrewnych, zarówno w fazie wstępnego projektu, jak i jego realizacji
20. Przedstawia, formułuje i interpretuje różne pojęcia za pomocą formy animacyjnej
21. Dokonuje oceny wartości artystycznych, estetycznych oraz technicznych animacji komputerowych w pracach własnych i innych
22. Świadomie i właściwie dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji pracy
23. Podejmuje działania niekonwencjonalne, takie jak: łączenie i wykorzystanie różnych technik artystycznych przy wykorzystaniu technik i technologii komputerowych

12) SPECJALNOŚĆ: FOTOGRAFIA I FILM. Specjalizacja: FOTOGRAFIA ARTYSTYCZNA.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Wykazuje się podstawową wiedzą z zakresu historii fotografii
2. Rozróżnia i definiuje poszczególne rodzaje fotografii
3. Definiuje pojęcia z zakresu języka fotografii, techniki i technologii
4. Rozpoznaje poszczególne elementy budowy obrazu fotograficznego
5. Zna i rozróżnia najnowsze narzędzia do zapisu obrazu cyfrowego, obrazowania fotograficznego
6. Potrafi określić możliwości współczesnych aparatów fotograficznych i optyki
7. Samodzielnie formułuje założenia merytoryczne i techniczne realizowanego projektu
8. Zna podstawowe rodzaje źródeł światła i ich zastosowanie
9. Dostrzega rolę fotografii artystycznej we współczesnym świecie
10. Rozumie znaczenie autoprezentacji i przedstawiania realizowanych prac

11. Umiejętnie i bezpiecznie korzysta ze sprzętu i z urządzeń fotograficznych
12. Dobiera odpowiedni sprzęt do wykonania zadania
13. Planuje kolejne etapy pracy od koncepcji do realizacji zadania fotograficznego
14. Wykorzystuje w praktyce wiedzę z zakresu fotografii i budowy obrazu fotograficznego
15. Stosuje w praktyce wiedzę z zakresu współczesnych możliwości przetwarzania obrazu fotograficznego
16. Planuje koszty i przewiduje nakład czasu niezbędny do realizacji zadania
17. Prezentuje własny dorobek fotograficzny
18. Dokumentuje swoje dokonania artystyczne
19. Nakreśla plan realizowanego projektu
20. Wprowadza nowatorskie i eksperymentalne działania, korzystając również z możliwości innych dziedzin artystycznych, zwłaszcza multimedialnych
21. Włącza najnowsze osiągnięcia techniki i technologii do kreacji swoich projektów
22. Swoją twórczością potrafi odnieść się do dorobku wybitnych fotografów, korzystając z ich doświadczeń i inspirować się ich pracami
23. Wykorzystuje wiedzę i zdobyte umiejętności w twórczy sposób
24. Dokonuje oceny wartości plastycznych i artystycznych własnych dokonań

13) SPECJALNOŚĆ: FOTOGRAFIA I FILM. Specjalizacja: REALIZACJA OBRAZU FILMOWEGO.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Wykazuje się podstawową wiedzą z zakresu historii filmu
2. Wymienia wybitnych klasyków filmu i charakteryzuje ich twórczość
3. Rozróżnia poszczególne gatunki filmowe
4. Rozróżnia i definiuje pojęcia z zakresu języka filmu, jego techniki i technologii
5. Rozpoznaje poszczególne elementy budowy utworu filmowego
6. Definiuje pojęcia z zakresu kompozycji i struktury dzieła filmowego
7. Zna najważniejsze zasady montażu filmowego
8. Samodzielnie formułuje założenia merytoryczne i techniczne realizowanego projektu
9. Zna możliwości techniczne dostępnego sprzętu audio-wideo

10. Zna podstawowe rodzaje źródeł światła i ich zastosowanie
11. Samodzielnie opisuje poszczególne etapy produkcji filmu
12. Przeprowadza analizę dzieł wybranych twórców
13. Dostrzega istotną rolę filmu we współczesnym świecie
14. Przygotowuje koncepcję i plan realizacji zadania filmowego
15. Organizuje i koordynuje prace zespołu realizatorów
16. Dobiera odpowiedni sprzęt do wykonania zadania
17. W działaniach praktycznych stosuje wiedzę z zakresu języka filmu i budowy utworu filmowego
18. Planuje koszty i przewiduje czas niezbędny do realizacji zadania
19. Stosuje w praktyce wiedzę z zakresu montażu
20. Bezpiecznie obsługuje sprzęt i urządzenia do rejestracji obrazu i dźwięku
21. Prezentuje własny dorobek filmowy
22. Zdobywa informacje z różnych źródeł i rozwija swoją wiedzę
23. Dokumentuje swoje dokonania
24. Podejmuje i koordynuje planowane zadania
25. Nakreśla kształt realizowanego projektu
26. Wprowadza nowatorskie i eksperymentalne sposoby działania
27. Dobiera właściwe techniki i technologie do kreacji swoich projektów
28. W twórczy sposób wykorzystuje wiedzę i zdobyte umiejętności

14) SPECJALNOŚĆ: FOTOGRAFIA I FILM. Specjalizacja: REALIZACJE INTERMEDIALNE.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Opisuje podstawowe dokonania w historii mediów
2. Rozróżnia i definiuje poszczególne kierunki, rodzaje i trendy mediów
3. Definiuje i stosuje pojęcia z zakresu języka działań intermedialnych
4. Rozpoznaje i nazywa poszczególne fazy realizacji prac w różnych mediach
5. Rozróżnia i wymienia podstawowe cechy pokrewnych dyscyplin, np.: fotografii, filmu, wideo, animacji, technik realizacji dźwięku i obrazu
6. Rozróżnia i charakteryzuje najnowsze narzędzia do rejestracji, edycji i emisji

7. Samodzielnie formułuje założenia merytoryczne i techniczne zadanego projektu oraz sporządza plan pracy
8. Dostrzega znaczenie działań z pogranicza różnych mediów we współczesnym świecie
9. Bezpiecznie organizuje warsztat pracy, dobiera odpowiednie środki i sprzęt do jej wykonania
10. Planuje kolejne etapy pracy - od koncepcji do realizacji zadania
11. Przewiduje czas potrzebny do realizacji zadania
12. Wykorzystuje w praktyce wiedzę teoretyczną z zakresu realizacji intermedialnych
13. Wykorzystuje w swoich pracach nowoczesne techniki i technologie
14. Wykonuje zadania z obszaru różnych mediów (np. fotografii, filmu, wideo i animacji)
15. Stosuje w swoich działaniach praktyczną wiedzę z zakresu rejestracji, edycji i emisji
16. Umiejętnie archiwizuje, prezentuje i świadomie upowszechnia własny dorobek
17. Samodzielnie kreuje, inicjuje i koordynuje podjęte działania intermedialne
18. Podejmuje niekonwencjonalne działania twórcze i eksperymenty artystyczne
19. Wprowadza nowatorskie rozwiązania, wykorzystując możliwości innych dziedzin i dyscyplin
20. Analizuje osiągnięte rezultaty i formułuje wnioski
21. Świadomie dobiera i optymalizuje formaty zapisu projektów
22. Dokonuje oceny wartości estetycznych oraz jakości technicznej prac zrealizowanych w ramach specjalności

15) SPECJALNOŚĆ: FORMY RZEŹBIARSKIE. Specjalizacja: CERAMIKA ARTYSTYCZNA.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Rozróżnia podstawowe techniki formowania ceramiki, takie jak: modelowanie ręczne, odlewanie, toczenie
2. Rozróżnia i charakteryzuje właściwości materiałów ceramicznych głównych i pomocniczych, takich jak: a) masa szamotowa, masa lejna, szkliwa, b) gips, impregnaty
3. Rozróżnia i definiuje terminy dotyczące procesów technologicznych, takie jak: modelowanie, suszenie, angobowanie, wypalanie biskwitowe, szkliwienie, wypał, dekorowanie
4. Rozróżnia metody zdobienia ceramiki, np.: barwienie mas, dekorowanie naszkliwne, podszkliwne, szkliwienie
5. Wykazuje się podstawową wiedzą z zakresu historii ceramiki i rozumie jej wpływ na współczesny rozwój tej dyscypliny

6. Określa aktualne trendy w ceramice artystycznej

7. Organizuje proces realizacyjny, projektuje i wykonuje: szkice koncepcyjne, rysunek wykonawczy, model w skali; właściwie planuje pracę, dzieląc ją na określone etapy: formowanie, suszenie, wypalanie, dekorowanie, wypalanie

8. Dostosowuje realizację do możliwości bazy warsztatowej, dopasowuje wielkość form do wielkości pieców, dobiera właściwe surowce do realizacji określonego charakteru zadania

9. Bezpiecznie obsługuje urządzenia związane z procesem technologicznym

10. Dobiera i stosuje właściwe narzędzia używane w ceramice (np.: rylce, brzeszczoty, kształtki)

11. Uczestniczy w procesie załadunku i rozładunku pieca

12. Wybiera odpowiednią technikę szkliwienia (np.: pistolet, pędzel, zanurzanie, polewanie)

13. Sporządza dokumentację własnej pracy, korzystając z dostępnych programów graficznych i środków przekazu

14. Prezentuje efekty swojej pracy, opisuje kontekst jej powstania i źródła inspiracji; w sposób zrozumiały przedstawia proces technologiczny

15. Świadomie używa różnorodnych środków wyrazu artystycznego, modeluje formę, różnicuje ukształtowanie powierzchni, wykorzystuje takie właściwości materiału jak struktura i kolor

16. Dokonuje analizy i syntezy obserwowanych zjawisk i obiektów, interpretując je w ramach postawionego zagadnienia

17. Poszukuje własnego, oryginalnego sposobu interpretacji idei w tworzywie ceramicznym z możliwością łączenia z innymi materiałami

16) SPECJALNOŚĆ: FORMY RZEŹBIARSKIE. Specjalizacja: KAMIENIARSTWO ARTYSTYCZNE I SZTUKATORSTWO.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Opanował podstawy technologiczne kamieniarstwa oraz sztukatorstwa i orientuje się we współczesnych trendach w tej dziedzinie

2. Rozróżnia i opisuje style i formy architektoniczne oraz ornamentykę stosowaną w kamieniarstwie artystycznym i sztukatorstwie na przestrzeni dziejów

3. Rozróżnia i definiuje pojęcia i terminy z zakresu kamieniarstwa artystycznego i sztukatorstwa

4. Rozpoznaje różnorodne gatunki kamienia: wapienie, piaskowce, marmury i granity oraz materiały pomocnicze stosowane w kamieniarstwie i sztukatorstwie (np.: glina, gips, żywice epoksydowe, silikon, mineraly)

5. Zna podstawowe zagadnienia z zakresu rysunku zawodowego kamieniarstwa artystycznego i

sztukatorstwa

- 6. Sprawnie i bezpiecznie posługuje się warsztatem technicznym i technologicznym**
- 7. Umiejętnie używa narzędzi i urządzeń do obróbki ręcznej i mechanicznej, stosowanych w kamieniarstwie i sztukatorstwie**
- 8. Posługuje się przyrządami do wykonywania kopii rzeźb, takimi jak: rama, pion, cyrkiel, kątownik, punktownica**
- 9. Projektuje i wykonuje formy rzeźbiarskie i architektoniczne w kamieniu i stiuku, stosując środki wyrazu artystycznego charakterystyczne dla różnych technik**
- 10. Stosuje odpowiednie sposoby zabezpieczenia kamienia i stiuku**
- 11. Planuje kolejne etapy pracy - od projektu do realizacji**
- 12. Zna i stosuje nowości technologiczne w zakresie obróbki kamienia oraz materiałów stosowanych w kamieniarstwie i sztukatorstwie**
- 13. Potrafi wykonywać napisy i stosuje odpowiednie techniki wykuwania liter**
- 14. Stosuje różne sposoby wykonywania odlewów, takie jak: forma tracona, forma klinowa, forma silikonowa, wykorzystuje zdobytą wiedzę i umiejętności do realizacji pracy na zadany temat**
- 15. Wykorzystuje wiedzę z zakresu historii sztuki w wykonywaniu rekonstrukcji detalu architektonicznego i rzeźbiarskiego w różnych gatunkach kamienia i stiuku**
- 16. Sprawnie wykonuje kopię detalu rzeźbiarskiego i architektonicznego w kamieniu i stiuku, stosując odpowiednie techniki i metody**
- 17. Wykonuje studyjne kompozycje roślinne z natury**
- 18. Opracowuje projekty elementów kamieniarskich i sztukatorskich na podstawie natury**
- 19. Sporządza dokumentację projektową i realizacyjną**
- 20. Prezentuje rezultaty swoich działań artystycznych**
- 21. Przetwarza i interpretuje naturę, wykonując formy architektoniczne i rzeźbiarskie**
- 22. Dokonuje oceny wartości plastycznych i artystycznych wykonanych prac**
- 23. Dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji pracy**

17) SPECJALNOŚĆ: FORMY RZEŹBIARSKIE. Specjalizacja: KOWALSTWO ARTYSTYCZNE I METALOPLASTYKA.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

- 1. Definiuje podstawowe terminy i pojęcia z zakresu obróbki metalu, takie jak: modelowanie, odlew, negatyw, pozytyw, model tracony, konstrukcja, patyna, a także terminy i pojęcia dotyczące**

formy dzieła (bryła, konstrukcja, kompozycja, forma, faktura, ciężar, kierunki, kolor)

- 2. Rozróżnia i charakteryzuje narzędzia i urządzenia oraz opisuje ich zastosowanie**
- 3. Posługuje się terminologią z zakresu kowalstwa artystycznego i metaloplastyki**
- 4. Zna historię swojej dziedziny i rozpoznaje style dzieł kowalstwa artystycznego i metaloplastyki, wykonanych na przestrzeni dziejów**
- 5. Posługuje się terminami plastycznymi przy formułowaniu wypowiedzi**
- 6. Poznaje nowe technologie i materiały**
- 7. Dobiera właściwe sposoby, techniki i działania w celu zrealizowania zaprojektowanej formy**
- 8. Poprawnie dobiera narzędzia przyrządy i urządzenia do wykonania zadania oraz potrafi się nimi posługiwać**
- 9. Organizuje własny warsztat pracy zgodnie z zasadami bezpieczeństwa**
- 10. Planuje i przewiduje kolejne etapy realizacji pracy i potrafi je zorganizować w czasie**
- 11. W procesie projektowym i w jego realizacji stosuje umiejętności zdobyte w zakresie innych przedmiotów, takich jak: rzeźba, rysunek i malarstwo, podstawy projektowania**
- 12. Świadomie posługuje się środkami wyrazu artystycznego**
- 13. Projektuje, dokonuje pomiaru, przeskalowuje i sporządza rysunek techniczny formy przestrzennej i półprzestrzennej**
- 14. Realizuje przestrzenny model z materiałów pomocniczych**
- 15. Stosuje podstawowe technologie obróbki metalu (modelowanie, wyginanie, wycinanie, wiercenie, lutowanie, kucie, wyżarzanie, hartowanie, nitowanie, spawanie, trawienie, barwienie, polerowanie, repusowanie, zabezpieczenie powierzchni)**
- 16. Wykonuje prace zgodnie z projektem, dobierając stosowne metody i narzędzia**
- 17. Wykonuje kompozycję płaską i przestrzenną na zadany temat**
- 18. Łączy elementy liternicze i rzeźbiarskie w plakietach i realizacjach medalierskich**
- 19. Łączy metal z innymi materiałami, biorąc pod uwagę walor estetyczny i zamysł koncepcyjny**
- 20. Wykonuje dokumentację zrealizowanej pracy i profesjonalnie ją prezentuje**
- 21. Wykorzystuje umiejętności projektowe i techniczne do realizacji kopii, utrwalających doświadczenia warsztatowe**
- 22. Praktycznie ocenia nakład pracy i czas poświęcony realizacji**
- 23. Przeprowadza proces twórczy - od koncepcji do realizacji**
- 24. Stosuje nowe technologie i nowe materiały**

25. Profesjonalnie dokumentuje oraz prezentuje swoją wiedzę i dokonania twórcze
26. Świadomie i właściwie dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji pracy
27. Inspiruje się naturą i twórczo ją interpretuje
28. Podejmuje tematy abstrakcyjne (konceptyjne), projektując ich formę płaską, półprzestrzenną i przestrzenną
29. Transformuje pojęcia i idee na język plastyczny
30. Dokonuje oceny wartości artystycznych własnych dokonań twórczych
31. Buduje spójną i logiczną wypowiedź na temat podjętych i zrealizowanych zadań

18) SPECJALNOŚĆ: FORMY RZEŹBIARSKIE. Specjalizacja: SNYCERSTWO.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Zna historię snycerstwa i jego tradycje regionalne
2. Charakteryzuje współczesne snycerstwo i rzeźbę w drewnie oraz zna kierunki ich rozwoju
3. Definiuje i rozróżnia pojęcia oraz terminy związane z rzeźbą w drewnie
4. Rozróżnia funkcje i znaczenie snycerstwa oraz rozumie jego związek z innymi dziedzinami sztuki i rzemiosła
5. Rozróżnia tradycyjne i współczesne technologie w dziedzinie snycerstwa
6. Charakteryzuje i rozróżnia materiały oraz surowce
7. Rozpoznaje i charakteryzuje środki wyrazu artystycznego w rzeźbie i płaskorzeźbie
8. Wymienia sposoby opracowania powierzchni drewna
9. Planuje etapy pracy projektowej i wykonawczej
10. Sporządza i czyta dokumentację projektową i wykonawczą
11. Dobiera materiał i narzędzia do specyfiki projektu
12. Realizuje zadanie zgodnie z uwarunkowaniami materiału i techniki
13. Planuje rozwiązania techniczne i technologiczne
14. Organizuje warsztat pracy zgodnie z zasadami bezpieczeństwa
15. Posługuje się narzędziami i urządzeniami warsztatu wykonawczego przy realizacji form przestrzennych i półprzestrzennych w drewnie
16. Stosuje odpowiednie techniki i umiejętności warsztatowe

17. Dokumentuje efekty własnej pracy
18. Prezentuje rezultaty swoich dokonań artystycznych
19. Dostosowuje odpowiednie techniki snycerskie do modeli i projektów
20. Jest kreatywny i konsekwentny w realizacji zadań
21. Dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji pracy

19) SPECJALNOŚĆ: FORMY RZEŹBIARSKIE. Specjalizacja: SZKŁO ARTYSTYCZNE.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Definiuje, rozróżnia i stosuje podstawowe terminy, pojęcia i środki wyrazu plastycznego z dziedziny szkła artystycznego: a) kompozycja, bryła, faktura, kolor, b) przenikanie i odbijanie światła
2. Charakteryzuje najważniejsze zagadnienia z zakresu historii szkła artystycznego
3. Określa właściwości podstawowych materiałów i surowców stosowanych w technikach szklarskich
4. Rozróżnia i definiuje podstawowe technologie obróbki oraz zdobienia szkła: a) matowanie, szlifowanie, grawerowanie, b) stapianie, zgrzewanie, gięcie, klejenie, c) malowanie na zimno i na gorąco, d) łączenie elementów
5. Identyfikuje i charakteryzuje narzędzia i urządzenia stosowane w obróbce szkła; planuje etapy procesu technologicznego właściwe dla danego materiału
6. Organizuje warsztat pracy, prawidłowo dobierając narzędzia, materiały i technologie, a także środki ochrony osobistej: a) stosuje odpowiednie metody i techniki pracy do osiągnięcia zamierzonych efektów, b) korzysta z różnych rodzajów narzędzi i urządzeń do obróbki i zdobienia szkła, c) podczas pracy z materiałami wymagającymi ochrony ciała stosuje fartuchy ochronne, rękawice, maski, okulary i słuchawki
7. Świadomie planuje pracę, dzieląc ją na kolejne etapy (projektowanie, modelowanie lub realizacja, ekspozycja)
8. Kreatywnie rozwiązuje zadanie projektowe, stosuje odpowiednią technikę jego realizacji
9. Świadomie i właściwie dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji pracy
10. Tworzy prace przestrzenne i płaskie: monochromatyczne i wielobarwne
11. Sporządza dokumentację swojej pracy, wykorzystując techniki tradycyjne i nowoczesną technologię
12. Prezentuje efekty swojej pracy, posługując się językiem plastycznym
13. Przedstawia, formułuje i interpretuje pojęcia i idee za pomocą formy przestrzennej i płaskiej

- 14. Tworzy formy unikatowe i użytkowe z wyobraźni oraz inspirowane naturą, przekształca swoje wrażenia na właściwe środki wyrazu artystycznego**
- 15. Podejmuje działania niekonwencjonalne, takie jak: mieszanie technik, łączenie różnych materiałów, eksperymentowanie**
- 16. Analizuje i ocenia wartości artystyczne, estetyczne oraz techniczne dzieł z dziedziny współczesnego oraz historycznego szkła**
- 17. Konfrontuje i dokonuje ewaluacji własnych osiągnięć artystycznych w swojej specjalności**

20) SPECJALNOŚĆ: FORMY RZEŹBIARSKIE. Specjalizacja: TECHNIKI RZEŹBIARSKIE.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

- 1. Rozróżnia i definiuje tradycyjne i współczesne pojęcia oraz terminy związane z wybranymi technikami rzeźbiarskimi**
- 2. Umiejętnie klasyfikuje formy**
- 3. Rozróżnia funkcję i zastosowanie technik rzeźbiarskich oraz ich związki z innymi dziedzinami sztuki i rzemiosła**
- 4. Orientuje się w tradycyjnych i współczesnych procesach technologicznych, stosowanych w zakresie dziedziny**
- 5. Charakteryzuje materiały i surowce stosowane w technikach rzeźbiarskich**
- 6. Określa sposoby realizacji formy na podstawie dokumentacji projektowej**
- 7. Rozpoznaje środki wyrazu artystycznego w rzeźbie i płaskorzeźbie**
- 8. Prawidłowo planuje pracę od projektu do realizacji**
- 9. Dobiera materiał, narzędzia i technologie do specyfiki założeń projektu**
- 10. Wykorzystuje nowe rozwiązania techniczne i technologiczne stosowane w dziedzinie**
- 11. Organizuje warsztat pracy zgodnie z zasadami bezpieczeństwa pracy**
- 12. Wykonuje zadania zgodnie ze specyfiką materiałów i techniki**
- 13. Obsługuje narzędzia i kontroluje ich stan techniczny**
- 14. Umiejętnie realizuje formę rzeźbiarską z użyciem odpowiednich technik**
- 15. Dokumentuje efekty własnej pracy**
- 16. Prezentuje rezultaty swoich dokonań artystycznych**
- 17. Koreluje założenia projektu z zastosowanymi technikami rzeźbiarskimi**

18. Jest kreatywny i konsekwentny w realizacji zadań

19. Różnicuje środki wyrazu artystycznego stosownie do koncepcji projektu

20. Podejmuje działania niekonwencjonalne w zakresie wypowiedzi artystycznej

**21) SPECJALNOŚĆ: FORMY UŻYTKOWE - WZORNICTWO. Specjalizacja:
PROJEKTOWANIE WYROBÓW ARTYSTYCZNYCH.**

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Definiuje, rozróżnia i stosuje podstawowe terminy, pojęcia i środki wyrazu plastycznego z dziedziny projektowania stosowanego: a) materia, forma, faktura, kolor, detal, dekoracja, b) konstrukcja, funkcja, ergonomia, estetyka

2. Charakteryzuje najważniejsze zagadnienia z zakresu teorii projektowania

3. Korzysta, selekcjonuje i krytycznie ocenia informacje z różnych źródeł

4. Wykazuje się podstawową wiedzą z zakresu historii wzornictwa i sztuki stosowanej

5. Zna teoretyczne podstawy projektowania, rysunku technicznego, zawodowego i materiałoznawstwa

6. Zna metody pracy z podstawowymi materiałami używanymi w modelowaniu: materiałami plastycznymi, tworzywami sztucznymi, drewnem, metalem, gipsem, a także narzędziami niezbędnymi do ich obróbki oraz z metodami wykończenia modeli i makiet

7. Określa i charakteryzuje różne sposoby obróbki materiałów oraz podstawowe połączenia, konstrukcje

8. rozumie konieczność podporządkowania projektowania wymogom technologicznym oraz produkcji seryjnej wyrobu

9. Posiada umiejętność analizowania formy i funkcji obiektu

10. Organizuje warsztat pracy, prawidłowo dobierając narzędzia, materiały i technologie, a także środki ochrony osobistej: a) stosuje odpowiednie metody i techniki pracy do osiągnięcia zamierzonych efektów, b) korzysta z różnych rodzajów narzędzi i urządzeń do obróbki i zdobienia produktu, c) podczas pracy z materiałami wymagającymi ochrony ciała stosuje: fartuchy ochronne, rękawice, maski, okulary i słuchawki

11. Świadomie planuje pracę, dzieląc ją na kolejne etapy (projektowanie, modelowanie lub realizacja, ekspozycja)

12. Kreatywnie rozwiązuje zadanie projektowe, stosuje odpowiednią technikę jego realizacji

13. Świadomie i właściwie dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji pracy

14. Projektuje i wykonuje różne formy użytkowe w oparciu o zasady funkcji, konstrukcji, formy

plastycznej i ergonomii

15. Sporządza dokumentację swojej pracy, wykorzystując techniki tradycyjne i nowoczesną technologię

16. Prezentuje efekty swojej pracy, posługując się językiem plastycznym

17. Przedstawia, formułuje i interpretuje pojęcia i idee za pomocą formy przestrzennej i płaskiej

18. Tworzy formy unikatowe i użytkowe z wyobraźni oraz inspirowane naturą, przekształca swoje wrażenia na właściwe środki wyrazu artystycznego

19. Podejmuje działania niekonwencjonalne, takie jak: mieszanie technik i funkcji, łączenie różnych materiałów, eksperymentowanie

20. Analizuje i ocenia wartości artystyczne, estetyczne oraz techniczne dzieł z dziedziny współczesnego oraz historycznego wzornictwa i sztuki stosowanej

21. Konfrontuje i dokonuje ewaluacji własnych osiągnięć artystycznych w swojej specjalności

22) SPECJALNOŚĆ: FORMY UŻYTKOWE - WZORNICTWO. Specjalizacja: LUTNICTWO ARTYSTYCZNE.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Definiuje, rozróżnia i stosuje podstawowe terminy i pojęcia z zakresu lutnictwa

2. Identyfikuje i rozróżnia środki wyrazu artystycznego stosowane w lutnictwie

3. Rozróżnia podstawowe zasady akustyczne instrumentów lutniczych

4. Rozróżnia i identyfikuje narzędzia i przyrządy lutnicze oraz zna ich przeznaczenie

5. Charakteryzuje podstawowe cechy stylów europejskich szkół lutniczych

6. Orientuje się we współczesnych trendach w zakresie projektowania instrumentów lutniczych

7. Planuje etapy pracy projektowej i procesu tworzenia - od szkiców koncepcyjnych do budowy instrumentu

8. Tworzy instrument lutniczy zgodnie z założeniami i projektem; uwzględnia wymagania wykonawców, szczególnie w sferze akustyki i ergonomii

9. Dobiera i stosuje odpowiednie materiały, metody i techniki ich obróbki oraz właściwe sposoby wykończenia powierzchni

10. Analizuje i sporządza dokumentację techniczną i technologiczną instrumentów lutniczych

11. Posługuje się bezpiecznie warsztatem lutniczym, stosuje tradycyjne i współczesne techniki i technologie

12. Dokumentuje i profesjonalnie prezentuje własne dokonania twórcze

13. Ocenia pod względem plastycznym, ergonomicznym i brzmieniowym wykonany instrument
14. Wykorzystuje podstawowe pojęcia z zakresu gry na instrumencie strunowym
15. Przetwarza i interpretuje naturę, czerpiąc z tradycji lutniczej
16. Dokonuje oceny wartości plastycznych i artystycznych swoich dokonań
17. Dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji pracy

23) SPECJALNOŚĆ: FORMY UŻYTKOWE - WZORNICTWO. Specjalizacja: MEBLARSTWO ARTYSTYCZNE.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Rozróżnia i definiuje podstawowe pojęcia i terminy z zakresu meblarstwa
2. Korzysta, selekcjonuje i krytycznie ocenia informacje z różnych źródeł
3. Wykazuje się podstawową wiedzą z zakresu historii meblarstwa
4. Zna teoretyczne podstawy projektowania, rysunku technicznego, zawodowego i technologii meblarstwa
5. Określa i charakteryzuje różne sposoby obróbki materiałów oraz podstawowe połączenia, konstrukcje (szkieletowe i skrzyniowe)
6. Wykorzystuje zarówno tradycje artystyczne i technologiczne, jak też nowoczesne metody w projektowaniu i wykonywaniu mebli i innych form użytkowych
7. Odczytuje i sporządza dokumentację projektową i realizacyjną
8. Planuje kolejne etapy pracy - od projektu do realizacji
9. Sprawnie i bezpiecznie posługuje się warsztatem technicznym i technologicznym w meblarstwie, wykorzystuje podstawowe narzędzia, urządzenia i maszyny stolarskie
10. Projektuje i wykonuje różne formy meblarskie w oparciu o zasady funkcji, konstrukcji, formy plastycznej i ergonomii
11. Profesjonalnie dokumentuje swoje dokonania, wykorzystując techniki tradycyjne i nowoczesną technologię
12. Prezentuje i konfrontuje własne pomysły, poglądy i dokonania twórcze, posługując się właściwym językiem plastycznym
13. Dokonuje oceny wartości artystycznych, estetycznych oraz jakości technicznej dzieł, potrafi uzasadnić swoją opinię
14. Kreatywnie rozwiązuje problemy zawodowe
15. Dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji wykonywanej pracy

24) SPECJALNOŚĆ: FORMY UŻYTKOWE - WZORNICTWO. Specjalizacja: PROJEKTOWANIE UBIORU.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

- 1. Opisuje podstawowe trendy w ubiorze historycznym i współczesnym**
- 2. Rozróżnia i definiuje terminy i pojęcia z zakresu projektowania ubioru**
- 3. Rozróżnia podstawowe technologie i techniki stosowane w projektowaniu i realizacji ubioru**
- 4. Rozróżnia i charakteryzuje podstawowe materiały i narzędzia warsztatu projektowego i realizacyjnego, w tym środki tradycyjne oraz nowoczesne**
- 5. Rozpoznaje środki wyrazu plastycznego - strukturę i logikę w projektowaniu ubioru**
- 6. Wykazuje się znajomością podstawowych zagadnień z zakresu projektowania i realizacji ubioru, uwzględniając kanon modelowej sylwetki oraz sposoby prezentacji ubioru**
- 7. Opisuje kolejne etapy procesu twórczego**
- 8. Rozumie sens artystycznego i technologicznego eksperymentu**
- 9. Wykorzystuje zdobytą wiedzę i umiejętności z różnych dyscyplin do projektowania i realizacji ubioru, zgodnie z jego funkcją i przeznaczeniem**
- 10. Świadomie posługuje się środkami wyrazu artystycznego w projektowaniu i w realizacji ubioru**
- 11. Organizuje proces twórczy, planuje etapy pracy projektowej - od szkiców koncepcyjnych do realizacji**
- 12. Organizuje warsztat realizacyjny, posługując się nim sprawnie i bezpiecznie**
- 13. Wykorzystuje różnorodne materiały, techniki i technologie w realizacji ubioru, dobiera je i odpowiednio łączy w celu osiągnięcia założeń projektowych**
- 14. Pracuje indywidualnie i zespołowo przy realizacji ćwiczeń i wieloetapowych zadań**
- 15. Prezentuje, konfrontuje i krytycznie ocenia własne dokonania twórcze, posługując się właściwym językiem plastycznym**
- 16. Stosuje w pracy projektowej i realizacyjnej technologie tradycyjne oraz rozwiązania niekonwencjonalne**
- 17. Stosuje w praktyce projektowej zasady rysunku żurnalowego i rysunku technicznego**
- 18. Posługuje się sprawnie programami graficznymi i multimedialnymi w procesie projektowania, stosuje je także do dokumentowania, prezentacji i promocji własnych dokonań twórczych**
- 19. Komponuje ubiór, uwzględniając jego przeznaczenie, okoliczności, dla których powstaje, oraz cechy psychofizyczne potencjalnego użytkownika**

20. Modeluje elementy i całościowe formy ubioru
21. Dokonuje oceny wartości artystycznych, estetycznych oraz jakości technicznej i technologicznej swoich prac, potrafi uzasadnić swoją opinię
22. Analizuje i krytycznie ocenia źródła informacji
23. Korzysta z wybranego materiału źródłowego, używa odpowiednich środków wyrazu artystycznego w procesie projektowym i realizacyjnym
24. Inspiruje się otaczającą rzeczywistością i transponuje swoje wrażenia na środki wyrazu artystycznego, tworzy koncepcje projektowe z wyobraźni
25. Konsekwentnie rozwija założenia projektowe w procesie twórczym
26. Podejmuje działania eksperymentalne
27. Kreuje indywidualny styl artystyczny

25) SPECJALNOŚĆ: FORMY UŻYTKOWE - WZORNICTWO. Specjalizacja: PROJEKTOWANIE ZABAWEK.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Zna i definiuje podstawowe kierunki historii zabawkarstwa, jego tradycji artystycznej i technologicznej
2. Korzysta, selekcionuje i krytycznie ocenia informacje z różnych źródeł
3. Rozróżnia zabawki unikatowe i masowe
4. Rozróżnia i definiuje terminy i pojęcia z zakresu projektowania zabawek
5. Charakteryzuje zabawkę, określa jej funkcje, m.in. dydaktyczną, terapeutyczną oraz przeznaczenie
6. Rozróżnia główne środki wyrazu artystycznego w projektowaniu zabawek
7. Opisuje podstawowe tendencje dotyczące: psychologii dziecka, w tym rolę zabawy w rozwoju dziecka, ergonomii, antropometrii, funkcjonalności i bezpieczeństwa zabawek w odniesieniu do kształtu, konstrukcji oraz użytych materiałów
8. Rozróżnia sposoby obróbki materiałów użytych do wykonania zabawki, m.in. z drewna i tkanin, oraz możliwości techniczne stosowanych narzędzi, przyrządów, przyborów i maszyn
9. Analizuje, weryfikuje i rozwija wiedzę z zakresu swojej specjalności
10. Projektuje i wykonuje zabawki, świadomie posługując się środkami wyrazu artystycznego
11. Sprawnie i bezpiecznie posługuje się warsztatem technicznym i technologicznym w procesie tworzenia zabawek

12. Planuje kolejne etapy pracy - od projektu do realizacji
13. Odczytuje i sporządza dokumentację projektową, realizacyjną i prezentacyjną
14. Prezentuje i konfrontuje własne pomysły, poglądy i dokonania twórcze, posługując się językiem plastycznym
15. Dokonuje oceny wartości artystycznych, estetycznych oraz jakości technicznej dzieł, potrafi uzasadnić swoje opinie
16. Twórczo wykorzystuje tradycje artystyczne w projektowaniu zabawki unikatowej
17. Inspiruje się otaczającą rzeczywistością i transformuje swoje wrażenia na środki wyrazu artystycznego
18. Tworzy koncepcje projektowe z wyobraźni

26) SPECJALNOŚĆ: FORMY UŻYTKOWE - WZORNICTWO. Specjalizacja: TKANINA ARTYSTYCZNA.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Charakteryzuje najważniejsze dokonania z historii tkaniny, z uwzględnieniem tradycji regionalnych oraz współczesnej tkaniny artystycznej i sztuki włókna
2. Rozróżnia i definiuje podstawowe terminy i pojęcia z zakresu tkaniny: rodzaje, charakterystykę, funkcje i przeznaczenie
3. Rozróżnia surowce oraz procesy technologiczne w zakresie tkaniny użytkowej i unikatowej
4. Rozróżnia i definiuje techniki realizacji tkaniny oraz podstawowe sploty tkackie
5. Rozpoznaje środki wyrazu plastycznego w projektowaniu tkaniny artystycznej (np. kompozycję, kolor, walor, światłocień, fakturę, splot)
6. Rozróżnia i charakteryzuje narzędzia wchodzące w skład warsztatu realizacyjnego
7. Opisuje kolejne etapy powstawania tkaniny, używając specjalistycznego słownictwa
8. Rozumie celowość artystycznego i technologicznego eksperymentu
9. Wykorzystuje zdobytą wiedzę i umiejętności z różnych dyscyplin do realizacji tkanin, zgodnie z ich funkcją i przeznaczeniem
10. Planuje etapy własnej pracy - od projektu do realizacji
11. Wykorzystuje różnorodne materiały, techniki i sploty w realizacji tkanin użytkowych i unikatowych, dobiera je, przygotowuje i odpowiednio łączy w myśl założeń projektowych
12. W projektowaniu posługuje się technologią tradycyjną oraz nowoczesną
13. Bezpiecznie i sprawnie posługuje się warsztatem tkackim, wykorzystując techniki tradycyjne i

eksperymentalne

- 14. Sporządza dokumentację swojej pracy, wykorzystując techniki tradycyjne i nowoczesną technologię**
- 15. Prezentuje, konfrontuje i krytycznie ocenia własne dokonania twórcze, posługując się językiem plastycznym**
- 16. Dokonuje oceny wartości artystycznych, estetycznych oraz jakości technicznej i technologicznej prac, uzasadnia swoją opinię**
- 17. Analizuje i krytycznie ocenia źródła informacji**
- 18. Wykorzystuje wybrany materiał źródłowy; stosuje odpowiednie środki wyrazu artystycznego w procesie projektowym i realizacyjnym**
- 19. Konsekwentnie rozwija założenia projektowe w procesie twórczym**
- 20. Tworzy projekty kompozycji tkackich z wyobraźni, przekształca swoje wrażenia na środki wyrazu artystycznego**
- 21. Podejmuje działania eksperymentalne w oparciu o zdobytą wiedzę i doświadczenia**
- 22. Wypracowuje indywidualny styl artystyczny**

27) SPECJALNOŚĆ: FORMY UŻYTKOWE - WZORNICTWO. Specjalizacja: JUBILERSTWO.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

- 1. Charakteryzuje najważniejsze dokonania w historii jubilerstwa**
- 2. Definiuje najważniejsze terminy i pojęcia z zakresu jubilerstwa**
- 3. Rozróżnia i charakteryzuje materiały i technologie stosowane w tej dziedzinie**
- 4. Poznaje tradycyjne zasady pracy w zawodzie**
- 5. Zna i stosuje aktualne przepisy prawa probierczego**
- 6. Poznaje zasady obrotu kamieniami i metalami szlachetnymi**
- 7. Posługuje się prawidłowo i bezpiecznie narzędziami i urządzeniami jubilerskimi**
- 8. Kształtuje blachy, profiluje druty, łączy materiały trwale i ruchomo, dekoruje powierzchnię, używa technik wykończeniowych**
- 9. Stosuje w działaniach warsztatowych wiedzę z zakresu materiałoznawstwa i technologii**
- 10. Łączy doświadczenia z przedmiotów ogólnoplastycznych z projektowaniem kierunkowym**
- 11. Wykorzystuje w projektowaniu formy historyczne**

12. Projektuje i wykonuje różne formy i rodzaje biżuterii
13. Przygotowuje dokumentację projektową na płaszczyźnie i w modelach przestrzennych
14. Twórczo wykorzystuje inspiracje z różnych źródeł
15. Jest kreatywny w przetwarzaniu źródeł inspiracji; stosuje je w projektach i realizacjach warsztatowych
16. Wykorzystuje dostępne techniki i technologie w tworzeniu własnych koncepcji artystycznych
17. Dąży do doskonalenia własnej wiedzy i umiejętności

28) SPECJALNOŚĆ: TECHNIKI GRAFICZNE. Specjalizacja: PROJEKTOWANIE GRAFICZNE.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Rozróżnia rodzaje kompozycji plastycznej
2. Definiuje pojęcia i terminy z dziedziny liternictwa i typografii
3. Zna zagadnienia z historii projektowania graficznego
4. Zna techniki mechanicznego i cyfrowego przetwarzania obrazu
5. Rozróżnia techniki i parametry druku
6. Właściwie dobiera narzędzia i programy graficzne do realizowanych projektów
7. Planuje etapy pracy projektowej od szkiców koncepcyjnych do realizacji, w tym przygotowania projektu do druku
8. Stosuje w pracy projektowej tradycyjne oraz nowoczesne techniki i technologie
9. Stosuje analogowe i cyfrowe narzędzia rejestracji i przetwarzania obrazów
10. Projektuje różnorodne formy graficzne np. znak graficzny, elementy identyfikacji wizualnej, plakat, formy wydawnicze
11. Świadomie wykorzystuje środki plastyczne do kształtowania komunikatu wizualnego
12. Dokonuje oceny wartości artystycznych, estetycznych, użytkowych oraz jakości technicznej zrealizowanego projektu graficznego
13. Profesjonalnie dokumentuje i archiwizuje prace
14. Prezentuje efekty swojej pracy, przedstawia zastosowane nowe technologie
15. Świadomie i kreatywnie posługuje się środkami wyrazu artystycznego
16. Inspiruje się otaczającą rzeczywistością, transponuje emocje i wrażenia na język plastyki

17. Wykorzystuje różnorodne technologie i podejmuje próby eksperymentowania w ich zakresie
18. Transformuje pojęcia i idee na język plastyczny
19. Dokonuje oceny wartości artystycznych własnych dokonań twórczych

29) SPECJALNOŚĆ: TECHNIKI GRAFICZNE. Specjalizacja: PUBLIKACJE MULTIMEDIALNE.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Rozróżnia i wymienia własności wirtualnych środowisk graficznych np. wektorowych i rastrowych, wskazuje sposoby ich zastosowania
2. Rozróżnia i definiuje pojęcia i terminy z zakresu multimediiów, technik graficznych; posługuje się odpowiednią terminologią w zakresie: a) środków formalnych w grafice proceduralnej (reguły, zasady i prawa kompozycji), b) budowania układów typograficznych, c) trybów kolorów, d) komunikatów w publicznej przestrzeni, np. witryn internetowych i banerów, e) elementów i składników struktur multimedialnych, np.: projekcja, kadr, sekwencja, plan, aplikacja, podgląd, ścieżka dźwiękowa, f) etapów montażu (np.: rejestracja, udźwiękowanie, multiplikacja, kopiowanie, konwertowanie, renderowanie)
3. Stosuje różnorodne środki wyrazu plastycznego w zdefiniowanym środowisku medialnym
4. Posługuje się narzędziami oprogramowania multimedialnego i graficznego 2D i 3D oraz przestrzeni wirtualnej
5. Bezpiecznie organizuje warsztat pracy, dobiera odpowiednie środki techniczne i formalne do zamierzonych zadań i projektów
6. Dobiera właściwe dla projektu narzędzia i metody pracy
7. Planuje etapy pracy - od projektu do realizacji
8. przygotowuje i optymalnie wykorzystuje materiały do publikacji
9. Prezentuje zrealizowane projekty
10. Posługuje się urządzeniami zgodnie z zasadami bezpieczeństwa
11. Tworzy publikacje multimedialne, takie jak witryny internetowe i banery
12. Odpowiednio dobiera i optymalizuje formaty zapisu, dostosowując je do sposobu prezentacji i publikacji
13. Poszukuje nowych, oryginalnych rozwiązań twórczych w zakresie publikacji multimedialnych
14. Kreuje i prezentuje wersje i warianty projektów multimedialnych
15. Formułuje wnioski w procesie analizy osiągniętych rezultatów

16. Dokonuje oceny wartości estetycznych oraz jakości technicznych prac zrealizowanych w ramach specjalności

30) SPECJALNOŚĆ: TECHNIKI GRAFICZNE. Specjalizacja: TECHNIKI DRUKU ARTYSTYCZNEGO.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

- 1. Definiuje, rozróżnia i stosuje podstawowe terminy i pojęcia z zakresu technik grafiki artystycznej (np.: matryca, odbitka, prasa graficzna, werniksy, dłuta, rama drukarska, kompozycja, forma, faktura, dominanta, kierunki, walor, kontrast, kolor, wzajemne oddziaływanie i współgranie środków plastycznych)**
- 2. Rozróżnia, opisuje i charakteryzuje wybrane techniki graficzne z uwzględnieniem rodzaju druku: wypukłego, wklęsłego i płaskiego**
- 3. Rozróżnia rodzaje farb drukarskich z uwzględnieniem właściwości podłoża do druku (papier, tkanina, inne)**
- 4. Prawidłowo i bezpiecznie korzysta z warsztatu pracy, dobierając odpowiednie narzędzia, materiały oraz środki ochrony osobistej: a) korzysta z różnych rodzajów narzędzi i materiałów używanych w wybranych technikach graficznych, b) właściwie korzysta z urządzeń niezbędnych do realizowanych technik graficznych, np. prasy graficznej, ramy drukarskiej**
- 5. Świadomie dobiera techniki i metody pracy do realizowanego projektu**
- 6. Właściwie rozplanowuje pracę, przygotowując projekt, opracowując matrycę i wykonując odbitki**
- 7. Tworzy prace graficzne w wybranych rodzajach druku**
- 8. Dokumentuje i profesjonalnie prezentuje własne dokonania twórcze**
- 9. Realistycznie przedstawia bądź kreatywnie przetwarza rzeczywistość, stosując faktury, struktury, odrealniając kształty**
- 10. Stosuje różne rodzaje kompozycji i wykorzystuje je w pracy plastycznej**
- 11. Świadomie analizuje, interpretuje, formułuje i przedstawia pojęcia oraz idee za pomocą środków wyrazu, stosowanych w wybranych technikach grafiki warsztatowej**

31) SPECJALNOŚĆ: TECHNIKI MALARSKIE. Specjalizacja: TRADYCYJNE TECHNIKI MALARSKIE I POZŁOTNICZE.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

- 1. Klasyfikuje techniki malarskie: wodne, pastele, olejne oraz pozłotnicze tradycyjne i**

współczesne; zna historię ich rozwoju

2. Rozumie i definiuje terminy i pojęcia stosowane w technikach malarskich i pozłotniczych
3. Zdobywa wiedzę na temat warsztatu właściwego dla poszczególnych technik malarskich i pozłotniczych
4. Rozróżnia i potrafi zdefiniować techniki rysunkowe wspomagające techniki malarskie: rysunek linearny, walorowy, światłocieniowy, w określonej skali oraz techniki zdobnicze: ryt, punca, grawerunek, odcisk
5. Zna zasady projektowania formy użytkowej
6. Opisuje środki wyrazu plastycznego w technikach malarskich i pozłotniczych
7. Korzysta z różnych źródeł i selekcjonuje pozyskane informacje
8. Stosuje w praktyce zdobytą wiedzę i umiejętności warsztatowe z zakresu tradycyjnych technik malarskich i pozłotniczych
9. Dobiera właściwe narzędzia i materiały do stosowanej techniki malarskiej i pozłotniczej, w zależności od tematu realizowanej pracy
10. Stosuje techniki malarskie i pozłotnicze oraz technologie, korzystając z dorobku dawnych mistrzów
11. Stosuje podstawowe środki wyrazu artystycznego, charakterystyczne dla technik malarskich i pozłotniczych
12. Projektuje i realizuje formę użytkową (z uwzględnieniem technik malarskich, zdobniczych i pozłotniczych), wykorzystuje zdobytą wiedzę, doświadczenie i własną inwencję twórczą
13. Wykonuje z natury i wyobraźni szkice rysunkowe oraz malarskie, zdobywając doświadczenie do realizacji tematów w wybranej technice
14. Projektuje i wykonuje lub dobiera oprawę do pracy malarskiej
15. Planuje i realizuje prace malarskie i pozłotnicze z uwzględnieniem zasad bezpieczeństwa oraz całego procesu twórczego: koncepcja, projekt, przygotowanie podłoża, rysunek, ewentualne złączenia, elementy zdobnicze, podmalówka, właściwa warstwa malarska, laserunki, zabezpieczenia oraz odpowiednio dobrana i wykonana oprawa pracy
16. Wykonuje prace malarskie i pozłotnicze z wykorzystaniem technik wodnych, suchej pasteli, tempery, technik olejnych i mieszanych na odpowiednio wybranych i przygotowanych podłożach malarskich
17. Podejmuje odpowiedzialność za wykonanie zadania z zakresu technik malarskich i pozłotniczych, planuje poszczególne działania w czasie
18. W zadaniach z zakresu technik malarskich i pozłotniczych interpretuje naturę oraz kreuje pomysły z wyobraźni
19. Pogłębia, analizuje, uaktualnia i rozwija wiedzę i umiejętności z zakresu technik malarskich i

pozłotniczych

20. Wykorzystuje określone techniki, a także podejmuje próby eksperymentowania w tym zakresie

21. Dokonuje oceny wartości artystycznych i estetycznych oraz jakości technicznej prac zrealizowanych w ramach specjalizacji

32) SPECJALNOŚĆ: TECHNIKI MALARSKIE. Specjalizacja: MURAL.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

- 1. Klasyfikuje techniki malarskie stosowane zarówno w przestrzeni zamkniętej, jak i otwartej, tradycyjne i współczesne (od tradycyjnego fresku po freskografię czy ekologiczne graffiti)**
- 2. Rozróżnia i charakteryzuje materiały oraz technologie stosowane w technikach malarskich na różnych podłożach, w tym: techniki z zastosowaniem farb i lakierów w sprayu czy aerozolu, freskografia, ekologiczne graffiti, wydrapywanie, tagowanie i inne**
- 3. Rozróżnia i definiuje podstawowe pojęcia związane z technikami pokrewnymi -rzemieślniczymi, budowlanymi i innymi**
- 4. Rozumie i dostrzega podstawowe uwarunkowania techniczne i technologiczne związane z pracami na różnych podłożach i przestrzeniach**
- 5. Zna zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, w tym pracę na wysokości, oraz prawa autorskiego i budowlanego w zakresie technik malarskich - muralu**
- 6. Korzysta z różnych źródeł, selekcjonuje pozyskane informacje**
- 7. Planuje pracę, dzieląc ją na część projektową i wykonawczą, zarówno indywidualnie, jak i w zespole realizacyjnym**
- 8. Dobiera właściwe materiały i technologie do wykonywanego zadania, w tym także niezbędne do realizacji w różnorodnych warunkach zewnętrznych**
- 9. Świadomie posługuje się środkami wyrazu artystycznego (kompozycja, światło, kolor, forma, faktura, znak, litera itp.) i technicznego (związanego m.in. z miejscem, podłożem)**
- 10. Wyszukuje i trafnie stosuje techniki malarstwa wielkoformatowego zewnętrznego, w tym skutecznie stosuje metody powiększania projektów (odwzorowywania w odpowiedniej skali) czy stosowania szablonów, tagowania, wydrapywania**
- 11. Planuje i realizuje prace malarskie - murale z uwzględnieniem całego procesu twórczego i technicznego: koncepcja, projekt, przygotowanie podłoża, rysunek, podłoże, właściwa warstwa malarska, zabezpieczenia**
- 12. Organizuje stanowisko pracy, prawidłowo dobierając narzędzia, materiały i technologie, a także środki ochrony osobistej: a) bezpiecznie korzysta z różnych rodzajów narzędzi i urządzeń do prac malarskich i pokrewnych: rzemieślniczych i budowlanych, b) stosuje odpowiednie metody i techniki pracy do osiągnięcia zamierzonych efektów, c) podczas pracy z materiałami, przyrządami i**

urządzeniami technicznymi wymagającymi szczególnego bezpieczeństwa stosuje zasady i przepisy związane z nimi

13. W pracach projektowych i realizacyjnych stosuje zasady prawa regulujące tworzenie malarstwa w zarówno w przestrzeniach publicznych, jak i innych

14. W oparciu o obowiązujące normy tworzy specjalistyczną dokumentację i prezentację swoich projektów

15. Sprawnie i bezpiecznie posługuje się zarówno materiałami i narzędziami malarskimi i pomocniczymi, jak i technicznymi wykorzystywanymi w pracach malarskich - muralu

16. Umiejętnie dokumentuje i prezentuje własne dokonania twórcze, wykorzystując warsztat tradycyjny i nowoczesne technologie

17. Myśli i działa kreatywnie, tworząc proste projekty malarskie w przestrzeni publicznej

18. Samodzielnie inicjuje i koordynuje nowe zamierzenia oraz świadomie i skutecznie realizuje powierzone zadania

19. Współpracuje z zespołem realizacyjnym zarówno artystycznym, jak i technicznym w kreowaniu przestrzeni publicznej

20. Podejmuje działania niekonwencjonalne, takie jak łączenie różnych technik i materiałów, oraz eksperymentuje

21. W swoich projektach czerpie różnorodne inspiracje, także z dorobku innych kultur

22. W twórczy sposób wykorzystuje wiedzę i zdobyte umiejętności

23. Dokonuje oceny wartości artystycznych i estetycznych oraz jakości technicznej prac zrealizowanych w ramach specjalizacji

24. Dokonuje ewaluacji swoich osiągnięć

33) SPECJALNOŚĆ: TECHNIKI MALARSKIE. Specjalizacja: WITRAŻ.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Definiuje, rozróżnia i stosuje podstawowe terminy, pojęcia i środki wyrazu plastycznego z dziedziny witrażu: a) kompozycja, bryła, faktura, kolor, b) przenikanie i odbijanie światła

2. Charakteryzuje najważniejsze zagadnienia z zakresu historii witrażu

3. Określa właściwości podstawowych materiałów i surowców stosowanych w technikach witrażowniczych

4. Rozróżnia i definiuje podstawowe technologie obróbki oraz zdobienia szkła płaskiego: matowanie, szlifowanie, malowanie na zimno i na gorąco, składanie witrażu w technikach klasycznych i współczesnych

5. Identyfikuje i charakteryzuje narzędzia i urządzenia stosowane w obróbce szkła; planuje etapy procesu technologicznego właściwe dla danego materiału

6. Organizuje warsztat pracy, prawidłowo dobierając narzędzia, materiały i technologie, a także środki ochrony osobistej: a) bezpiecznie korzysta z różnych rodzajów narzędzi i urządzeń do obróbki i zdobienia szkła, b) stosuje odpowiednie metody i techniki pracy do osiągnięcia zamierzonych efektów, c) podczas pracy z materiałami wymagającymi ochrony ciała stosuje: fartuchy ochronne, rękawice, maski, okulary i słuchawki

7. Świadomie planuje pracę, dzieląc ją na etapy: projektowanie, modelowanie, ewentualnie realizacja i ekspozycja

8. Świadomie i właściwie dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji pracy

9. Tworzy prace przestrzenne i płaskie: monochromatyczne i wielobarwne

10. Kreatywnie rozwiązuje zadanie projektowe oraz stosuje odpowiednią technikę do jego realizacji

11. Dokumentuje i profesjonalnie prezentuje własne dokonania twórcze

12. Wykonuje dokumentację powykonawczą oraz archiwizuje swoją pracę, wykorzystując tradycyjne i nowe technologie

13. Wykonuje prace inspirowane naturą

14. Podejmuje ćwiczenia z wyobraźni: a) projektuje formy unikatowe, b) projektuje formy użytkowe

15. Przedstawia, formułuje i interpretuje pojęcia i idee za pomocą formy przestrzennej i płaskiej

16. Podejmuje działania niekonwencjonalne, takie jak: mieszanie technik, łączenie różnych materiałów, eksperymentowanie

17. Analizuje i ocenia wartości artystyczne, estetyczne oraz techniczne dzieł z dziedziny współczesnego oraz historycznego witrażu

18. Krytycznie ocenia pracę oraz dokonuje ewaluacji własnych osiągnięć artystycznych

34) SPECJALNOŚĆ: TECHNIKI RENOWACYJNE. Specjalizacja: RENOWACJA ELEMENTÓW ARCHITEKTURY.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Identyfikuje podstawowe style historyczne w architekturze

2. Rozróżnia detale i elementy architektoniczne

3. Zna podstawowe zagadnienia z teorii konserwacji, z uwzględnieniem zasad etycznych

4. Rozpoznaje i charakteryzuje podstawowe materiały stosowane w technikach kamieniarskich i

sztukatorskich oraz materiały konserwatorskie i restauratorskie

5. Rozróżnia i charakteryzuje podstawowe narzędzia i urządzenia stosowane w technikach kamieniarskich i sztukatorskich oraz w pracach restauratorskich

6. Opisuje normy i standardy obowiązujące w dokumentacji konserwatorskiej

7. Rozróżnia techniki i technologie stosowane w technikach kamieniarskich i sztukatorskich oraz w pracach restauratorskich

8. Rozróżnia typy i przyczyny zniszczeń w zabytkowej architekturze

9. Poprawnie posługuje się słownictwem związanym z głównymi technikami kamieniarskimi, sztukatorskimi i restauracyjnymi

10. Wykorzystuje zdobytą wiedzę do opisywania, analizowania, klasyfikowania, datowania obiektów, a także do opisywania problemów konserwatorskich

11. Stosuje tradycyjne i współczesne techniki i technologie, zgodnie ze zdiagnozowanymi w obiekcie problemami konserwatorskimi

12. Dobiera właściwe technologie, materiały i techniki ich obróbki do wykonania renowacji elementów architektury, przewidując skutek ich zastosowania

13. Bezpiecznie i sprawnie posługuje się narzędziami, przyrządami i urządzeniami stosowanymi podczas realizacji pracy

14. Poprawnie posługuje się dokumentacją techniczną i konserwatorską oraz potrafi ją analizować

15. Dokumentuje swoje dokonania i potrafi je zaprezentować

16. Pozyskuje, selekcjonuje i poddaje krytycznej ocenie informacje z zakresu konserwacji oraz potrafi je wykorzystać w praktyce restauratorskiej

17. Wykazuje się kreatywnością w rozwiązywaniu podstawowych problemów zawodowych

18. Analizuje przebieg pracy i weryfikuje ewentualne zmiany, uzasadniając swoje decyzje

19. Promuje w środowisku, przez własne działania, właściwe wzorce postępowania w zakresie ochrony i renowacji zabytków, przestrzega zasad etyki konserwatorskiej

35) SPECJALNOŚĆ: TECHNIKI RENOWACYJNE. Specjalizacja: RENOWACJA MEBLI I WYROBÓW SNYCERSKICH.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Rozpoznaje podstawowe style historyczne w meblarstwie i przypisuje wyrób snycerski do właściwej epoki

2. Rozróżnia elementy różnorodnych mebli

3. Zna podstawowe zagadnienia teorii konserwacji mebli i wyrobów snycerskich
4. Rozpoznaje i charakteryzuje podstawowe materiały stosowane w meblarstwie oraz materiały konserwatorskie i restauratorskie
5. Rozróżnia podstawowe narzędzia i urządzenia stosowane w meblarstwie, snycerstwie i w pracach restauratorskich
6. Poznaje normy i standardy obowiązujące w dokumentacji konserwatorskiej
7. Rozróżnia techniki i technologie stosowane w meblarstwie, snycerstwie i w pracach restauratorskich
8. Rozróżnia rodzaje zniszczeń i diagnozuje ich przyczyny w meblach i wyrobach snycerskich
9. Rozpoznaje podstawowe zagrożenia związane z zawodem
10. Poprawnie posługuje się słownictwem związanym z meblarstwem, snycerstwem i renowacją
11. Wykorzystuje zdobytą wiedzę do opisywania, analizowania, klasyfikowania, datowania obiektów, a także do opisywania problemów konserwatorskich
12. Stosuje tradycyjne i współczesne techniki i technologie, zgodnie ze zdiagnozowanymi w obiekcie problemami konserwatorskimi
13. Dobiera właściwe technologie i materiały do odpowiedniego rodzaju renowacji mebli i wyrobów snycerskich; stosuje właściwe techniki obróbki, przewidując skutek ich zastosowania
14. Bezpiecznie i sprawnie posługuje się narzędziami, przyrządami i urządzeniami stosowanymi podczas pracy
15. Poprawnie analizuje, sporządza i odpowiednio posługuje się dokumentacją techniczną oraz konserwatorską
16. Dokumentuje wyniki swojej pracy i odpowiednio je prezentuje
17. Przestrzega zasad etyki konserwatorskiej
18. Pozyskuje, selekcjonuje i poddaje krytycznej ocenie informacje z zakresu konserwacji oraz potrafi je wykorzystać w praktyce restauratorskiej
19. Wykazuje się kreatywnością w rozwiązywaniu nietypowych problemów zawodowych
20. Analizuje przebieg pracy i weryfikuje ewentualne zmiany, uzasadniając swoje decyzje
21. Promuje w środowisku, przez własne działania, właściwe wzorce postępowania w zakresie ochrony i renowacji zabytków

36) SPECJALNOŚĆ: TECHNIKI SCENOGRAFICZNE. Specjalizacja: CHARAKTERYZACJA I WIZAŻ.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

- 1. Rozróżnia, identyfikuje i charakteryzuje rodzaje makijażu, fryzur i kanonów estetyki: antyku, średniowiecza, renesansu, baroku, rokoka, klasycyzmu, romantyzmu, XIX i XX wieku; charakteryzuje makijaże typowe dla wybranych grup etnicznych (np.: makijaż gejszy, makijaż hinduski oraz wybrane teatralne charakterystyki historyczne, np. commedia dell'arte)**
- 2. Wyszukuje, rozpoznaje i charakteryzuje najnowsze trendy w makijażu**
- 3. Objaśnia rolę kolorystyki w charakterystyce i makijażu oraz we fryzurze i w zaroście**
- 4. Identyfikuje podstawowe techniki, technologie i środki charakteryzatorskie, rozróżnia materiały i narzędzia, zna ich zastosowanie i przeznaczenie**
- 5. Sprawnie i bezpiecznie posługuje się narzędziami i środkami charakteryzatorskimi, w tym podstawowymi narzędziami perukarskimi i fryzjerskimi**
- 6. Wykonuje pełną charakterystykę z fryzurą, również z użyciem peruk i elementów perukarskich, typu zarosty, tressy, rzęsy według projektu własnego lub zleconego do realizacji**
- 7. Wykonuje makijaże historyczne i współczesne**
- 8. Dobiera i wykonuje makijaże estradowe, np. na pokaz mody**
- 9. Dobiera i wykonuje makijaż poprawiający niedoskonałości proporcji twarzy**
- 10. Konsekwentnie stosuje kolorystykę w charakterystyce, makijażu, we fryzurze i w zaroście**
- 11. Podczas realizacji projektu dobiera właściwe techniki i środki charakteryzatorskie, uwzględniając końcowy efekt, miejsce realizacji i przeznaczenie**
- 12. Planuje swoją pracę, dzieląc ją na etapy projektu i realizacji**
- 13. Efektywnie współpracuje z zespołem**
- 14. Dokumentuje swoje osiągnięcia i potrafi je prezentować**
- 15. Tworzy charakterystyki na podstawie scenariusza**
- 16. Dostosowuje i wykorzystuje środki charakteryzatorskie do realizacji postaci, uwzględniając jej cechy np. charakter, pozycję społeczną, ekonomiczną, wykonywany zawód, stan zdrowia, stan emocjonalny, czas i miejsce**
- 17. Kreuje wizerunek makijażem, akcentując osobowość postaci w zależności od okoliczności, np. makijaż ślubny**
- 18. Świadomie wykorzystuje i interpretuje wiedzę historyczną we współczesnych realizacjach, takich jak: stylizacja makijażu i fryzury**
- 19. Znajduje inspiracje w różnych dziedzinach sztuki i twórczo je wykorzystuje**

37) SPECJALNOŚĆ: TECHNIKI SCENOGRAFICZNE. Specjalizacja: MODELATORSTWO I DEKORATORSTWO.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

- 1. Definiuje, rozróżnia i stosuje podstawowe terminy i pojęcia z zakresu technik i technologii w modelatorstwie i dekoratorstwie (np.: modelowanie, kopia, imitacja, atrapa, makieta, rekwizyt, konstrukcja, barwa, światło, ruch, skala, odległość i perspektywa, przestrzeń sceniczna)**
- 2. Rozróżnia i charakteryzuje techniki i technologie potrzebne do wykonywania zadań**
- 3. Rozróżnia i charakteryzuje style i kierunki historyczne w dekoratorstwie oraz najistotniejsze zjawiska w historii technik scenograficznych**
- 4. Rozróżnia i charakteryzuje materiały i tworzywa stosowane w modelatorstwie i dekoratorstwie**
- 5. Rozróżnia przybory i narzędzia; określa ich zastosowanie (np.: wiercenie, cięcie, szlif)**
- 6. Organizuje warsztat pracy, dobierając właściwe narzędzia, materiały i technologie, oraz środki ochrony osobistej: a) obsługuje i bezpiecznie korzysta z różnych rodzajów narzędzi, przyrządów do wykonania elementów modelatorskich i dekoratorskich, b) stosuje odpowiednie metody i zasady modelowania i dekorowania, łączenia oraz plastycznego wykończenia elementów scenografii, c) podczas pracy z materiałami wymagającymi ochrony ciała stosuje odzież ochronną, rękawice, maski, okulary**
- 7. Planuje swoją pracę, dzieląc ją na etapy: projekt, realizacja, prezentacja**
- 8. Wykonuje prace modelatorskie w oparciu o własne i zlecone projekty**
- 9. Tworzy elementy scenografii i dekoracji, np. rekwizyty, modele, atrapy, makiety, obiekty**
- 10. Dokumentuje i konfrontuje własne pomysły, poglądy i dokonania twórcze, posługując się językiem plastycznym**
- 11. Dokonuje archiwizacji ikonograficznej i merytorycznej realizowanych projektów**
- 12. Samodzielnie analizuje i rozwiązuje zagadnienia związane z realizacją projektu scenograficznego**
- 13. Dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji pracy**
- 14. Łączy działania modelatorskie i dekoratorskie z innymi dyscyplinami twórczymi, np. z rysunkiem i malarstwem, rzeźbą**
- 15. Podejmuje działania niekonwencjonalne, takie jak: korzystanie w modelatorstwie z multimediiów oraz doświadczeń innych dyscyplin i dziedzin**

38) SPECJALNOŚĆ: TECHNIKI SCENOGRAFICZNE. Specjalizacja: STYLIZACJA KOSTIUMU I KREACJA WIZERUNKU.

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

- 1. Rozróżnia i charakteryzuje kanony estetyki w antyku, średniowieczu, renesansie, baroku, rokoko, klasycyzmie, romantyzmie, XIX i XX wieku, rozróżnia i identyfikuje ubiory charakterystyczne dla poszczególnych okresów**
- 2. Wyszukuje, rozpoznaje i charakteryzuje najnowsze trendy w modzie**
- 3. Potrafi określić proporcje sylwetki człowieka**
- 4. Rozróżnia i identyfikuje środki wyrazu artystycznego, niezbędne w projektowaniu i tworzeniu kostiumów**
- 5. Określa znaczenie koloru, fasonu, dodatków dla tworzenia wizerunku**
- 6. Realizuje projekt, świadomie posługując się środkami wyrazu artystycznego, stosuje zasadę spójności formy i treści**
- 7. Stylizuje postać, uwzględniając jej najważniejsze cechy charakteru, pozycji społecznej, ekonomicznej, wykonywanego zawodu, wieku, dla potrzeb teatru, filmu, reklamy (w tym kampanii wyborczej, społecznej, edukacyjnej), z uwzględnieniem czasu i miejsca akcji**
- 8. Dobiera kostium, uwzględniając korektę niedoskonałości proporcji sylwetki**
- 9. Dobiera właściwe środki wyrazu artystycznego do realizacji projektu, ustala jego miejsce realizacji i przeznaczenie oraz przewiduje efekt końcowy**
- 10. Konsekwentnie stosuje kolorystykę w stylizacji postaci**
- 11. Planuje swoją pracę, dzieląc ją na etapy projektu i realizacji**
- 12. Efektywnie współpracuje z zespołem realizacyjnym**
- 13. Dokonuje archiwizacji ikonograficznej i merytorycznej realizowanych projektów**
- 14. Tworzy projekt postaci na podstawie scenariusza**
- 15. Kreuje wizerunek dla prywatnych celów, akcentując osobowość postaci stosownie do konkretnej okoliczności, np. stylizacja ślubna**
- 16. Świadomie wykorzystuje i interpretuje wiedzę historyczną we współczesnych realizacjach, stylizacja ubioru, makijażu i fryzury**
- 17. Eksperymentuje z materiałami, kolorem, teksturą i formą**
- 18. Inspiruje się różnymi dziedzinami sztuki i twórczo je wykorzystuje**

Instytucje certyfikujące i podmioty powiązane z kwalifikacją

#	Instytucje certyfikujące (IC)	Instytucje walidujące
1	Państwowa Komisja Egzaminacyjna (powołana przez dyrektora Centrum Edukacji Artystycznej lub ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego)	

Minister właściwy dla kwalifikacji:

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego